

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

53. aastakäik

21. detsember 2010

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekülg
I	<i>Resolutsioonid, soovitused ja arvamused</i>	
	RESOLUTSIOONID	
	Euroopa Parlament	
	2009–2010 ISTUNGJÄRK	
	25. veebruari 2010 istungid	
	Istungjärgu protokoll on avaldatud ELT C 111 E, 30.4.2010.	
	VASTUVÕETUD TEKSTID	
	Neljapäev, 25. veebruar 2010	
2010/C 348 E/01	Olukord Ukrainas Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2010. aasta resolutsioon olukorra kohta Ukrainas	1
2010/C 348 E/02	Parlamendi prioriteetid ÜRO Inimõiguste Nõukogu istungjärgul (Genf, 1.-26. märts 2010) Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2010. aasta resolutsioon ÜRO inimõiguste nõukogu 13. istungjärgu kohta ...	6
2010/C 348 E/03	„Peking +15” – ÜRO soolise võrdõiguslikkuse tegevusplatvorm Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2010. aasta resolutsioon „Peking +15” – ÜRO soolise võrdõiguslikkuse tegevusprogrammi kohta	11
2010/C 348 E/04	Roheline raamat ühise kalanduspoliitika reformi kohta Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2010. aasta resolutsioon ühise kalanduspoliitika reformi käsitleva roheline raamatu kohta (2009/2106(INI))	15
2010/C 348 E/05	Tapahobuste transport Euroopa Liidus Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2010. aasta kirjalik deklaratsioon tapahobuste transpordi kohta Euroopa Liidus	37

III Ettevalmistavad aktid

Euroopa Parlament**Neljapäev, 25. veebruar 2010**

2010/C 348 E/06	Energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektid ***I Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu määrus, mis käsitleb komisjoni teavitamist Euroopa Ühenduse energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektidest ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 736/96 (KOM(2009)0361 – C7-0125/2009 – 2009/0106(COD))	38
	P7_TC1-COD(2009)0106 Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 25. veebruaril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2010, mis käsitleb komisjoni teavitamist Euroopa Liidu energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektidest ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 736/96	39
	LISA	47
2010/C 348 E/07	Euroopa Parlamendi 2010. aasta eelarvestuse muutmine Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2010. aasta resolutsioon paranduseelarve 1/2010 tulude ja kulude eelarvestuse kohta (I jagu, Euroopa Parlament) (2010/2014(BUD))	50

Neljapäev, 25. veebruar 2010

I

(Resolutsioonid, soovitused ja arvamused)

RESOLUTSIOONID

EUROOPA PARLAMENT

Olukord Ukrainas

P7_TA(2010)0035

Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2010. aasta resolutsioon olukorra kohta Ukrainas

(2010/C 348 E/01)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Ukraina kohta;
- võttes arvesse 7. mail 2009. aastal Prahast vastu võetud idapartnerluse ühisavaldust;
- võttes arvesse 26.–27. oktoobril 2009 kokku tulnud EL-Ukraina parlamentaarse koostöökomisjoni avaldust ja soovitusi;
- võttes arvesse, et Ukraina on alates 2008. aasta märtsist Maailma Kaubandusorganisatsiooni liige;
- võttes arvesse Ukraina ühinemist energiaühenduse asutamislepinguga, mille energiaühenduse ministrite nõukogu kiitis heaks detsembris 2009 Zagrebis;
- võttes arvesse Euroopa Liidu ja Ukraina vahelist partnerlus- ja koostöölepingut, mis jõustus 1. märtsil 1998, ning partnerlus- ja koostöölepingut asendava assotsieerimislepingu üle peetavaid läbirääkimisi;
- võttes arvesse EL-Ukraina assotsieerimiskava, mis asendab tegevuskava ja mille ELi ja -Ukraina koostöönõukogu kinnitas 2009. aasta juunis;
- võttes arvesse Euroopa Ühenduse ja Ukraina vahelist viisalihtsustuslepingut, millele kirjutati alla 18. juunil 2007 ja mis jõustus 1. jaanuaril 2008, ning ELi ja Ukraina vahel 2008. aasta oktoobris käivitatud viisadialoogi;
- võttes arvesse 22. juulil 2009. aastal allkirjastatud vastastikuse mõistmise memorandumit dialoogi loomiseks regionaalpoliitika ja piirkondliku koostöö arendamise teemal Ukraina regionaalarengu ja ehitusministeeriumi ning Euroopa Komisjoni vahel;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1638/2006, millega kehtestatakse üldsätted Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi loomise kohta ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ ELT L 310, 9.11.2006, lk 1.

Neljapäev, 25. veebruar 2010

- võttes arvesse 1. detsembril 2005. aastal Ukraina ja ELi vahel allkirjastatud vastastikuse mõistmise memorandumit energiaalase koostöö kohta;
 - võttes arvesse ühisavaldust, mis kiideti heaks 23. märtsil 2009 toimunud ELi ja Ukraina ühisel rahvusvahelisel konverentsil, kus arutati investeeringute tegemist gaasitransiidisüsteemide ajakohastamise;
 - võttes arvesse detsembris 2009 Naftogazi and Gazpromi vahel sõlmitud lepingut naftatransiidi tasude kohta 2010. aastal;
 - võttes arvesse tulemusi Ukraina presidendivalimistel, mille esimene voor toimus 17. jaanuaril ja teine voor 7. veebruaril 2010;
 - võttes arvesse 17. jaanuaril ja 7. veebruaril 2010. aastal toimunud presidendivalimisi jälginud OSCE/ODHIRi vaatlusmissiooni avaldusi, mille kohaselt järgiti peamisi rahvusvahelisi standardeid;
 - võttes arvesse liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Catherine Ashton'i 8. veebruari 2010. aasta avaldust Ukraina presidendivalimiste kohta;
 - võttes arvesse viimasel hetkel tehtud muudatusi Ukraina valimisseaduses, mille Ülemraada võttis vastu 3. veebruaril 2010. aastal enne presidendivalimiste teist vooru;
 - võttes arvesse Ukraina riiklikku näidisprogrammi ajavahemikuks 2011–2013;
 - võttes arvesse hiljutiste ELi ja Ukraina tippkohtumiste tulemusi, sealhulgas 2008. aastal Pariisis toimunud ELi ja Ukraina tippkohtumisel tehtud avaldust, et Ukraina on Euroopa riik, millel on Euroopa Liidu riikidega ühine ajalugu ja ühised väärtused, ning 4. detsembril 2009. aastal Kiiemis toimunud ELi ja Ukraina tippkohtumise järeldusi;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et Ukraina on ELi jaoks strateegilise tähtsusega naaberriik; arvestades, et Ukraina suurus, loodusvarad, rahvastik ja geograafiline asukoht annavad Ukrainale Euroopas ainulaadse seisundi ning muudavad ta oluliseks tegutsejaks selles piirkonnas;
- B. arvestades, et Ukraina on Euroopa riik ning võib vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklile 49 esitada ELi liikmeks astumise avalduse nagu iga Euroopa riik, kes järgib vabaduse, demokraatia, inimõiguste ja põhivabaduste austamise ning õigusriigi põhimõtteid;
- C. arvestades, et OSCE/ODHIRi valimiste vaatlusmissiooni järeldustes tõdetakse, et valimised olid üldjoontes kooskõlas rahvusvaheliste standarditega;
- D. arvestades asjaolu, et 17. jaanuaril ja 7. veebruaril 2010 toimunud presidendivalimised viidi läbi sujuvalt, järgides kodaniku- ja poliitilisi õigusi, sealhulgas kogunemis-, ühinemis- ja sõnavabadust, näitab seda, et Ukraina on võimeline korraldama vabu ja õiglaseid valimisi;
- E. arvestades, et ehkki valitsusväliseid organisatsioone ei lubatud ametlikult valimisi vaatlama, suurendas kohalike ja rahvusvaheliste vaatlejate kohalolek märkimisväärselt läbipaistvust kogu valimisprotsessis ja valimispäeval;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

- F. arvestades, et pärast peaminister Julija Tõmošenko esitatud kaebust peatas Ukraina kõrgem halduskohus 17. veebruaril 2010 keskvalimiskomisjoni otsuse kinnitada presidendivalimiste tulemused ja Viktor Janukoviitši valimine Ukraina presidendiks, ning arvestades, et peaminister võttis 20. veebruaril oma kaebuse tagasi väitega, et kohus ei soovi talle õigust anda;
- G. arvestades, et teise voo kampaania õhkkonda rikkusid vastastikused pettusesüüdistused ja valimisreeduse viimase hetke muudatused;
- H. arvestades, et tuleks meeles pidada, et Ukraina on maa, mis on kogenud Nõukogude ülemvõimu ning on sellest taagast üle saamiseks pidanud läbi käima pika maa;
- I. arvestades, et Euroopa Parlamendi välispoliitika üks peaesmärk on tugevdada ja edendada Euroopa naabruspoliitikat, mille eesmärk on poliitiliste, majanduslike ja kultuurisuhete tugevdamine ELi ja selle liikmesriikidega;
- J. arvestades, et idapartnerlus hakkab ilmet võtma; arvestades Euroopa Parlamendi lootusi, et Ukraina uued ametivõimud teevad tööd oma eesmärkide saavutamiseks; arvestades, et idapartnerlus võib olla edukas ja aidata kaasa kõikide idanaabrite, sealhulgas Ukraina rahumeelsele arengule, stabiilsusele ja heaolule üksnes siis, kui see põhineb konkreetsetel ja usaldusväärsetel projektidel ja kui seda piisavalt rahastatakse;
- K. arvestades, et EL toetab stabiilset ja demokraatlikku Ukrainat, kes järgib sotsiaalse turumajanduse põhimõtteid, õigusriigi põhimõtteid, inimõigusi ja vähemuste kaitset ning tagab põhiõigused; arvestades, et Ukraina sisepoliitiline stabiilsus ning sisereformidele keskendumine on ELi ja Ukraina suhete süvendamise eeltingimuseks;
- L. arvestades, et pärast oranži revolutsiooni on Ukraina kahetsusväärset kaotanud rohkem kui viis aastat, et tõsiselt tegelda oma suurte vajakajäämistega põhiseaduslikes ja institutsioonilistes küsimustes ning et eeskätt lahendada presidendi ja peaministri vaheline pädevuskonflikt; arvestades, et selle tagajärjel on tähtsad reformiprojektid avalikus sektoris, majandus- ja sotsiaalvaldkonnas edasi lükkunud, neid on ebajärjekindlalt rakendatud või nad on üldse jäänud lõpule viimata;
- M. arvestades, et presidendivalimiste tulemusest sõltumata peab Ukraina nüüd alustama põhiseadusliku reformi rakendamist, et luua elujõuline ja tõhus võimude lahususe ja tasakaalustatuse süsteem, et määrata selgepiirilisel kindlaks presidendi, valitsuse ja Ülemraada pädevused;
- N. arvestades, et ELi ja Ukraina suhetes on viimastel aastatel tehtud üldiselt märkimisväärseid edusamme, eriti välis- ja julgeolekupoliitika ning kaubanduse, finantsasjade ja majanduse valdkonnas; arvestades, et energeetika ja keskkonna valdkonnas on edasimineku olnud ebapiisav;
- O. arvestades, et Ukraina ühinemine Maailma Kaubandusorganisatsiooniga on oluline samm selles suunas, et Ukraina on nõus järgima rahvusvahelisi ja Euroopa majandusstandardeid ning looma ELiga tihedamad kaubandussidemed, ning see kiirendab läbirääkimisi põhjaliku ja laiaulatusliku vabakaubanduspiirkonna loomise üle, mis on assotsieerimislepingu lahutamatu osa;
- P. arvestades, et Ukraina ühinemine energiaühenduse asutamislepinguga on väga oluline kõigi osaliste jaoks;
- Q. arvestades, et ELi ja Ukraina assotsieerimisleping peab toimima reformiprotsessi soodustava vahendina ning tugevdama kodanikuühiskonna rolli,

Neljapäev, 25. veebruar 2010

1. tunneb heameelt asjaolu üle, et rahvusvahelise valimiste vaatlusmissiooni aruandes Ukrainas toimunud presidendivalimiste kohta tõdetakse, et võrreldes eelmiste valimistega on tehtud märkimisväärseid edusamme, sest praegustel valimistel järgiti suuremas osas OSCE ja ELi vabade ja õiglaste valimiste standardeid;
2. väljendab heameelt OSCE/ODHIRi valimiste vaatlusmissiooni avalduse üle kodaniku- ja poliitiliste õiguste, sealhulgas kogunemis-, ühinemis- ja sõnavabaduse austamise kohta pluralistliku meedia keskkonnas;
3. tunneb heameelt suhteliselt suure osalusprotsendi üle, mis annab tunnistust sellest, et Ukraina kodanikud tahavad aktiivselt osaleda oma riigi tuleviku üle otsustamisel; tunneb heameelt asjaolu üle, et kõnealustel valimistel olid esindatud alternatiivsete poliitiliste vaadetega kandidaadid, mis pakkus valijatele tegelikku valikuvõimalust;
4. väljendab kahetsust selle üle, et valimiseeskirjad on endiselt vaidlusküsimuseks, ning juhib tähelepanu sellele, et kehtiv valimiseadus, mida muudeti 2009. aasta augustis, on OSCE/ODHIRi arvates eelmise seadusega võrreldes samm tagasi, mille tulemuseks on segane ja poolik õiguslik raamistik; peab kahetsusväärseks, et Ülemraada võttis vastu Regioonide Partei esitatud äärmiselt vastuolulised presidendivalimiste seaduse muudatusettepanekud ainult mõni päev enne teist vooru; julgustab seetõttu Ukraina ametivõime valimiseadust läbi vaatama ja täiendama; nõuab tungivalt suuremat läbipaistvust kandidaatide ja erakondade rahastamises ning nõuab valimiskampaaniate läbipaistvat rahastamist valimistele eelneval ajal;
5. kutsub Ukraina ametivõime üles, pidades silmas, et Ukraina on ratifitseerinud Euroopa Nõukogu vähemusrahvuste kaitse raamkonventsiooni ning Euroopa regionaal- või vähemuskeelte harta, püüdma rohkem abistada vähemusrahvusi Ukrainas, kaasates neid kogukondi enam riigi poliitilistesse arengutesse ning edendades piisavalt nende õigust omandada haridust vähemuskeeltes;
6. tunnistab, et Ukraina jagab Euroopa riigina Euroopa Liidu riikidega ühist ajalugu ja ühiseid väärtusi, ning võtab teadmiseks Ukraina püüdlused Euroopa suunas;
7. ootab, et Ukraina poliitikud ja ametivõimud tunnistaksid vajadust poliitilise ja majandusliku stabiilsuse järele ja teeksid selle nimel tööd, peamiselt põhiseaduse reformi, õigusriigi põhimõtete kindlustamise, sotsiaalse turumajanduse loomise ja uute jõupingutuste kaudu korruptsiooni vastu võitlemiseks, ning parandaksid äri- ja investeerimiskliimat;
8. rõhutab, kui oluline on tugevdada koostööd Ukraina ja ELi vahel energeetika valdkonnas, ning nõuab, et ELi ja Ukraina vahel sõlmitaks täiendavaid lepinguid, mille eesmärk on tagada mõlema poole varustus energiaga, sealhulgas nafta ja gaasi usaldusväärne transiidisüsteem;
9. kutsub Ukrainat üles ratifitseerima oma ühinemise energiaühenduse asutamislepinguga ja seda lepingut täielikult rakendama ning kiiresti vastu võtma uue seaduse maagaasi kohta kooskõlas ELi direktiiviga 2003/55/EÜ;
10. rõhutab asjaolu, et kuigi on tehtud edusamme, tuleks kehtiv viisalihtsusleping uuesti läbi vaadata, pidades silmas pikaajalisi eesmärke, ning kutsub nõukogu üles andma komisjonile volituse selle lepingu läbivaatamiseks koos Ukraina ametivõimudega, et töötada Ukraina jaoks välja tegevuskava viisavaba reisi- mise võimaldamiseks, sealhulgas kehtivate viisatasude kaotamise vahe-eesmärk;
11. palub komisjonil koostöös liikmesriikide ja Ukrainaga valmistada ette erimeetmed, mis kehtestatakse 2012. aastal jalgpalli Euroopa meistrivõistluste ajaks, et lihtsustada piletimanike reisimist;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

12. väljendab heameelt Ukraina aktiivse toetuse üle idapartnerlusele ja Euronesti parlamentaarsetele assambleele ning tema kohustuse üle teha suuremaid jõupingutusi suurema demokraatia ning õigusriigi põhimõtete, inimõiguste ja põhivabaduste austamise tagamiseks, samuti sotsiaalse turumajanduse, säästva arengu ja hea valitsemistava edendamiseks;
13. toetab idapartnerluse olulisi algatusi eelkõige integreeritud piirihalduse, energia, vabakaubanduspiirkonna ja institutsioonide ulatusliku ülesehitamise vallas;
14. loodab, et Ukraina kinnitab oma kindlat otsust jätkata teed Euroopa integratsiooni ja ELiga tiheda koostöö poole naabuspiirkonnas idapartnerluse ja Musta mere sünergiapoliitika raames;
15. kutsub komisjoni ja nõukogu üles kinnitama Euroopa Liidu valmisolekut aidata Ukrainal selles suunas liikuda nende vahendite abil, mis on ette nähtud idapartnerluse ja EL-Ukraina assotsieerimiskavaga; palub komisjonil siduda assotsieerimiskava tihedalt riikliku näidisprogrammiga ajavahemikuks 2011–2013; kutsub komisjoni üles põhjalikult ühtlustama riiklikku näidisprogrammi ajavahemikuks 2011–2013 assotsieerimiskavaga;
16. rõhutab, et detailne ja laiapõhjaline vabakaubandusleping peaks võimaldama Ukrainal integreeruda järk-järgult ELi siseturuga, sealhulgas laiendades nelja põhivabaduse kohaldamisala ka Ukraina suhtes;
17. tunneb heameelt kavatsuse üle asutada Kiievisse Euroopa Investeerimispanka (EIP) esindus ning rõhutab, kui tähtis on EIP tegevust Ukrainas veelgi laiendada;
18. rõhutab, kui tähtis on noorte- ja tudengivahetuse alase koostöö tõhustamine ning stipendiumiprogrammide arendamine, tänu millele oleks ukrainlastel võimalik õppida tundma Euroopa Liitu ja selle liikmesriike;
19. palub, et kõik naaberriigid austaksid täielikult Ukraina riigi demokraatlikku süsteemi ning hoiduksid igasugusest survest või sekkumisest, mille eesmärk on Ukraina demokraatliku tahte ning poliitilise, sotsiaalse ja majandusliku arengu valdkonnas langetatud otsuste ümberpööramine;
20. mõistab sügavalt hukka ametist lahkuva Ukraina presidendi Viktor Juštšenko otsuse nimetada Natsi-Saksamaaga koostööd teinud Ukraina Natsionalistide Organisatsiooni (OUN) juht Stepan Bandera postuum-selt Ukraina rahvuskangelaseks; loodab sellega seoses, et Ukraina uued juhid vaatavad sellised otsused uuesti läbi ja jäävad kindlaks euroopalikele väärtustele;
21. palub komisjonil pakkuda vajalikku tehnilist abi, et parandada oluliselt Ukraina elektrivõrgu energiatõhusust, ning tihendada koostööd gaasisektori reformi osas, et viia see vastavusse ELi standarditega; palub Euroopalt püsivat toetust Ukraina energiatarbimise vähendamise ja energiatõhususe suurendamise strateegiale, mis on parim viis vähendada kulutusi gaasile ja sõltuvust energiainpordist;
22. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikidele, Ukraina valitsusele ja parlamendile ning Euroopa Nõukogu, OSCE ja NATO parlamentaarsetele assambleele.

Neljapäev, 25. veebruar 2010

Parlamendi prioriteetid ÜRO Inimõiguste Nõukogu istungjärgul (Genf, 1.-26. märts 2010)

P7_TA(2010)0036

Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2010. aasta resolutsioon ÜRO inimõiguste nõukogu 13. istungjärgu kohta

(2010/C 348 E/02)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone ÜRO inimõiguste nõukogu kohta, eriti 14. jaanuari 2009. aasta resolutsiooni ÜRO inimõiguste nõukogu arengu, sealhulgas ELi rolli kohta, ⁽¹⁾ 16. märtsi 2006. aasta resolutsiooni inimõiguste nõukogu käsitlevate läbirääkimiste tulemuste ja ÜRO inimõiguste komisjoni 62. istungjärgu kohta, ⁽²⁾ 29. jaanuari 2004. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu ja ÜRO suhete kohta, ⁽³⁾ 9. juuni 2005. aasta resolutsiooni Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni reformi kohta, ⁽⁴⁾ 29. septembri 2005. aasta resolutsiooni ÜRO tippkohtumise (14.–16. september 2005) tulemuste kohta ⁽⁵⁾ ning 7. mai 2009. aasta resolutsiooni aastaaruande kohta inimõiguste kohta maailmas 2008. aastal ja Euroopa Liidu poliitika selles valdkonnas ⁽⁶⁾;
 - võttes arvesse oma erakorralisi resolutsioone inimõiguste ja demokraatia kohta;
 - võttes arvesse ÜRO Peaassamblee resolutsiooni A/RES/60/251, millega asutati ÜRO inimõiguste nõukogu (UNHRC);
 - võttes arvesse inimõiguste nõukogu eelmisi korralisi ja erakorralisi istungjärke ning üldise korrapärase läbivaatamise eelmisi voore;
 - võttes arvesse inimõiguste nõukogu 13. istungjärku, mis toimub 2010. aasta märtsis, ning üldise korrapärase läbivaatamise kaheksandat vooru, mis toimub 3.–14. mail 2010;
 - võttes arvesse inimõiguste nõukogu läbivaatamist, mis peaks toimuma 2011. aastal;
 - võttes arvesse Lissaboni lepingu jõustumisest tingitud institutsioonilisi muudatusi;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu Lissaboni lepingust tuleneva versiooni artiklit 2, artikli 3 lõiget 5 ning artikleid 18, 21, 27 ja 47;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et inimõiguste universaalsuse austamine, edendamine ja kaitsmine on osa Euroopa Liidu eetilisest ja õiguslikust *acquis*'st ning üks Euroopa ühtsuse ja terviklikkuse nurgakividest ⁽⁷⁾;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0021.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0097.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P5_TA(2004)0037.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0237.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0362.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0385.

⁽⁷⁾ Euroopa Liidu lepingu artikkel 2, artikli 3 lõige 5 ja artikkel 6.

Neljäpäev, 25. veebruar 2010

- B. arvestades, et inimõiguste nõukogu on üldistele inimõigustele spetsialiseerunud ainulaadne platvorm ja inimõigustega tegelev erifoorum ÜRO süsteemis;
- C. arvestades, et ÜRO inimõiguste nõukogu läbivaatamine toimub kahes osas: selle organi staatust arutatakse New Yorgis ja menetlusi Genfis; arvestades, et sel aastal on kavas mitmeid algatusi ja mitteametlikke kohtumisi;
- D. arvestades, et Euroopa Liidu roll maailmas on viimastel kümnenditel suurenenud ning Euroopa välisteenistusega kaasnev uus lähenemisviis võib oluliselt aidata liidul tegutseda tulemuslikumalt ülemaailmsete probleemide sidusal, järjekindlal ja tõhusal lahendamisel;
- E. arvestades, et Euroopa Parlamendi inimõiguste allkomisjoni delegatsioon sõidab inimõiguste nõukogu 13. istungjärgule Genfi, nii nagu seda on tehtud ka varasematel aastatel inimõiguste nõukogu istungjärgude puhul ning enne seda inimõiguste nõukogu eelkäija ÜRO inimõiguste komisjoni puhul,
1. rõhutab inimõiguste nõukogu 13. istungjärgu tähtsust – tegemist on inimõiguste nõukogu peamise istungjärguga 2010. aastal; tunneb heameelt 13. korralise istungjärgu kõrgetasemelise osa üle, kuhu on oodata valitsuste ministreid ja muid kõrgetasemelisi esindajaid; märgib, et kõrgetasemelise osa kohtumistel arutatakse kahte teemat – majandus- ja finantskriisi ning ÜRO deklaratsiooni inimõigustealase hariduse ja koolituse kohta;
 2. tervitab asjaolu, et UNHRC 13. istungjärgu päevakorda kuulub ÜRO inimõiguste ülemvoliniku aruanne ülemaailmse majandus- ja finantskriisi mõju kohta kõigi inimõiguste teostamisele ja võimalike leevendusmeetmete kohta; palub ELi liikmesriikidel selles arutelus aktiivselt osaleda;
 3. kutsub ELi liikmesriike üles aktiivselt osalema iga-aastasel interaktiivsel arutelul puuetega inimeste õiguste üle, diskussioonidel õiguse üle tõe (Ladina-Ameerika ja Kariibi mere piirkonna riikide rühma (GRULAC) algatus, mis keskendub ajaloolisele tõe repressioonide kohta) ning iga-aastasel kohtumisel lapse õiguste teemal;
 4. rõhutab ELi ühiste seisukohtade olulisust inimõiguste nõukogu 13. istungjärgul arutatavate teemade puhul, kuigi inimõiguste nõukokku kuuluvate ELi liikmesriikide tegevuse üldsuunised Lissaboni lepingu jõustumise järel ei ole veel täielikult selged;

Inimõiguste nõukogu tegevus

5. kordab üleskutset ELi liikmesriikidele seista aktiivselt vastu igasugustele katsetele kahandada inimõiguste universaalsuse, lahutamatus ja vastastikuse sõltuvuse põhimõtte tähtsust, ning ergutada ÜRO inimõiguste nõukogu pöörama diskrimineerimisele võrdsel määral tähelepanu vaatamata sellele, kas diskrimineerimine toimub soo, rassi, vanuse, seksuaalse sättumuse, usuliste veendumuste või tõekspidamiste alusel;
6. hoiatab inimõiguste nõukogu äärmusliku politiseerimise eest, sest see takistab selle organi volituste täitmist; rõhutab riigipõhiste resolutsioonide tähtsust inimõiguste tõsiste rikkumistega tegelemisel; mõistab sellega seoses sügavalt hukka sellise menetluse kasutamise, mis annab võimaluse ettepanekut mitte arutada, ning väljendab pettumust selle menetluse kasutamise pärast nõukogu 11. erakorralisel istungjärgul, kus seetõttu jäi vastu võtmata ühtne ja järjekindel lõppresolutsioon, mis oleks käsitletud olukorda Sri Lankas;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

7. tunneb heameelt, et Brasiilia algatusel korraldatakse 13. eristungjärk Haiti teemal, eesmärgiga keskenduda sellele, et taastamispingutustes pärast laastavat maavärinat arvestatakse inimõigustega, ning selle istungjärgu uuenduslike aspektide üle, nagu eristungjärgu pidamine pärast looduskatastroofi ja ÜRO eriagentuuride kaasamine, et arutlustes osaleksid eksperdid; rõhutab tähtsat rolli, mis on sõltumatu inimõiguste eksperdil Haitis inimõiguste süvalaiendamisel Haitit toetavatesse laiematesse ÜRO jõupingutustesse või abiandjate juhitud algatustesse, ning kutsub ÜRO liikmesriike üles võtma selle istungjärgu suhtes järelmeetmeid ja kaasama inimõigused Haitit toetavatesse laiematesse ÜRO jõupingutustesse, pöörates eelkõige tähelepanu sotsiaalselt kaitsetutele isikutele, näiteks lastele;

8. palub ELi liikmesriikidel toetada esmajärjekorras inimõiguste nõukogu praktilist tegevust, et peatada tsiviilelanikkonna inimõiguste rikkumine sõja- ja konfliktipiirkondades, kaasa arvatud just naiste ja laste vastu suunatud vägivald ning lapsõdurite probleemid;

9. peab kahetsusväärseks, et inimõiguste nõukogu ei ole suutnud piisavalt kiiresti tegeleda muude tõsiste inimõigusolukordadega; kutsub ELi liikmesriike üles mõistma hukka inimõiguste rikkumised ja aktiivselt püüdlema inimõiguste nõukogu spetsiaalsete mehhanismide loomise poole, et reageerida inimõiguste kriisidele Afganistanis, Guineas Conakrys, Iraanis, Jeemenis, Iraagis ja Lääne-Saharas; on seisukohal, et ÜRO mandaadi hulka kuulub ka inimõiguste olukorra jälgimine Lääne-Saharas;

10. kordab oma seisukohta seoses usundite halvustamise kontseptsiooniga ning tunnistas küll vajadust tegeleda igakülgset usuvähemuste diskrimineerimise probleemiga, aga peab asjakohatuks lisada nimetatud kontseptsioon rassismi, rassilist diskrimineerimist, ksenofoobiat ja kõiki diskrimineerimise vorme käsitlevasse täiendavate normide protokoll; kutsub ÜRO liikmesriike üles täielikult rakendama sõna- ja usuvabaduse kehtivaid norme;

11. kordab üleskutset ELi liikmesriikidele tagada inimõiguste austamine oma sisepoliitikas, sest ELi positsioon inimõiguste nõukogus nõrgeneb, kui seda ei tehta;

12. tunneb heameelt selle üle, et Ameerika Ühendriigid osalevad jälle ÜRO organite töös ning et nad valiti inimõiguste nõukogu liikmeks, samuti nende tehtud konstruktiivse töö üle ÜRO Peaassamblee 64. istungjärkul seoses sõnavabadusega ning Durbani läbivaatamiskonverentsi järelmeetmete tegevuskavaga; kutsub USA-d ja ELi liikmesriike üles sellest eeskuju võtma ja sellistes algatustes tulevikus täiel määral koostööd tegema;

13. tunneb muret Iraani kandideerimise pärast 2010. aasta mais toimuvatel ÜRO inimõiguste nõukogu valimistel; kordab vastuseisu niisuguse tava kasutamisele inimõiguste nõukogu valimistel, mille puhul esitatud kandidaatide arv ei ületa olemasolevate kohtade arvu, ning nõuab kõigis piirkondlikes rühmades konkurentsil põhinevaid valimisi ning nõuab tungivalt, et EL teeks kõik endast oleneva, takistamaks inimõiguste nõukogusse selliste riikide valimist, kus inimõiguste olukord on kõige tõsisem;

14. kutsub ELi ja liikmesriike üles jätkama surve avaldamist liikmesuse kriteeriumide kehtestamiseks inimõiguste nõukogu valimiste jaoks, eelkõige selleks et koostöö tegemine erimenetluste mehhanismiga vastavalt oma volitustele oleks kandidaatidele esitav miinimumnõue; nõuab, EL haaraks juhtrolli, arendades koos piirkondadevaheliste partneritega välja suunised, mida kasutada valimiste ajal;

15. nõuab, et igas riigis jälgitaks üldise korrapärase läbivaatamise raames tulemuslikult erimenetluste ja lepinguorganite järelduste ning soovitude tegelikku rakendamist;

16. kutsub ELi liikmesriike üles tegema kõik endast oleneva, et säilitada erimenetluste volitused; nõuab, et uuendataks ÜRO Myanmaris ja Korea Demokraatliku Rahvavabariigi eriraportööri volitusi ning antaks uued riigipõhised volitused Kongo Demokraatliku Vabariigi jaoks, kuna humanitaarolukord riigis on halvenenud;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

17. tunneb heameelt ühisuuringu üle, mis käsitleb terrorismivastase võitlusega seotud salajase kinnipidamise ülemaailmseid tavasid ning mida arutatakse 13. istungjärgul; kutsub ELi liikmesriike üles seda toetama ja aruande suhtes asjakohaseid järelmeetmeid võtma kooskõlas Euroopa Parlamendi varasemate seisukohtadega selles küsimuses, eelkõige 19. veebruari 2009. aasta ⁽¹⁾ ja 14. veebruari 2007. aasta ⁽²⁾ resolutsioonides LKA poolt kinnipeetavate transportimiseks ja ebaseaduslikuks kinnipidamiseks Euroopa riikide väidetava kasutamise kohta väljendatud seisukohtadega;

18. kutsub ELi üles aktiivselt osalema üldise korrapärase läbivaatamise tulevastel istungjärgudel, et tagada õiglane menetlus ja tulemused, mis toetavad ÜRO erimenetlusi ja lepinguorganite järeldusi ja soovitusi ning on nendega kooskõlas, andes muu seas vajalikku tehnilist abi nende rakendamise saavutamiseks;

19. kutsub liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ning liikmesriike üles töötama selle nimel, et ELil oleks kindel ühine seisukoht Gaza ja Lõuna-Iisraeli konflikti käsitleva teabe kogumise ülesande aruande järelmeetmete küsimuses, ning nõudma avalikult oma soovitude elluviimist ja vastutust rahvusvahelise õiguse rikkumise, sealhulgas väidetavate sõjakuritegude eest, ning nõudma tungivalt, et mõlemad pooled viiksid läbi uurimise, mis vastab rahvusvahelistele sõltumatuse, erapooletuse, läbipaistvuse, kiiruse ja tulemuslikkuse normidele vastavalt ÜRO Peaassamblee resolutsioonile A/64/L.11, ning rõhutab, et Lähis-Idas õiglase ja kestva rahu saavutamise oluline eeltingimus on see, et kõik osalised järgivad igas olukorras rahvusvahelist inimõiguste õigust ja rahvusvahelist humanitaarõigust;

20. kutsub liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ning ELi liikmesriike üles aktiivselt jälgima Goldstone'i aruandes toodud soovitude täitmist, konsulteerides selleks ELi välismissioonidega ja selles valdkonnas tegutsevate kohapealsete valitsusväliste organisatsioonidega; nõuab, et soovitud ja sellega seotud märkused kaasataks ELi dialoogidesse mõlema osapoollega, samuti ELi seisukohtadesse mitmepoolsetel foorumitel;

21. rõhutab, et kuigi inimõiguste nõukogu läbivaatamine ei ole otseselt 13. istungjärgu teema, on vaja arusaadavat ja kõikehõlmavat läbivaatamist, milles võetakse arvesse valitsusväliste organisatsioonide, kodanikuühiskonna ja kõigi muude asjaomaste sidusrühmade arvamusi;

22. rõhutab, et inimõiguste nõukogu läbivaatamine ei tohiks takistada tema inimõiguste rikkumisega seotud sisulise töö jätkumist;

23. kutsub ELi liikmesriike üles jõudma läbivaatamise küsimuses ühisele seisukohale ning leppima kokku tõhusa ja ennetava läbirääkimisstrateegia, pidades silmas resolutsiooniga A/HRC/12/L.28 moodustatud inimõiguste nõukogu läbivaatamise töörühma eelseisvat esimest koosolekut; rõhutab ELi ühise seisukoha tähtsust inimõiguste nõukogu läbivaatamise küsimuses ning kutsub ELi liikmesriike üles ühiselt kokku lepitud lubatud piiridest kinni pidama;

24. kutsub Euroopa Parlamendi väliskomisjoni üles koostama soovitude nõukogule, et anda õigeaegselt panus eelseisvat läbivaatamist puudutava ELi seisukoha väljatöötamisse;

25. väljendab oma seisukohta, et läbivaatamine peaks säilitama inimõiguste ülemvoliniku büroo sõltumatuse, kaitsma ja võimaluse korral tugevdama erimenetlusi ning tagama inimõiguste nõukogule võimaluse tegeleda konkreetsete inimõiguste rikkumistega riigipõhiste resolutsioonide ning riigipõhiste volituste abil, ning tunnistab ühtlasi vajadust põhjalikuma arutelu järele; rõhutab inimõiguste (olenemata sellest, kas tegemist on sotsiaalsete, majanduslike, kultuuriliste, kodaniku- või poliitiliste õigustega) lahutamatu tähtsust; hindab mõttevahetusi selle üle, kuidas inimõiguste nõukogu tugevdada, jättes kõrvale institutsioonide loomise paketi;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0073.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2007)0032.

Neljapäev, 25. veebruar 2010

ELi osalemine

26. tunnustab ELi ja selle liikmesriikide aktiivset osalemist ÜRO inimõiguste nõukogu töös, kiidab Belgia senise eduka eesistumise eest inimõiguste nõukogus ja väljendab heameelt ELi eesistujariigi Hispaania prioriteetide üle inimõiguste valdkonnas;

27. kutsub nõukogu ja komisjoni jätkama jõupingutusi Rooma statuudi ratifitseerimise ja riiklike rakendusaktide vastuvõtmise edendamiseks kogu maailmas vastavalt nõukogu 16. juuni 2003. aasta ühisele seisukohale 2003/444/ÜVJP Rahvusvahelise Kriminaalkohtu kohta ⁽¹⁾ ja ühisest seisukohast lähtuvale 2004. aasta tegevuskavale; tunnustab ELi ja Rahvusvahelise Kriminaalkohtu vahelist koostöö- ja abikokkulepet ning kutsub selle põhjal Euroopa Liitu ja tema liikmesriike üles tegema kohtuga igakülget koostööd ning andma talle vajalikku abi; märgib, et Rooma statuudi esimene läbivaatamiskonverents toimub Ugandas Kampalas 31. maist 11. juunini 2010 ja see on oluline samm asjaomase kohtu edasiarendamisel;

28. arvab, et ELi uus institutsiooniline struktuur pakub võimalust suurendada ÜRO inimõiguste nõukogus ELi meetmete sidusust, nähtavust ja usutavust; palub kõrgel esindajal ja komisjoni asepresidendil tagada Lissaboni lepingu rakendamiseks praktiliste meetmete võtmine, et vältida liiga pikka üleminekuaega, mis kahjustaks liidu usutavust, ning tagada, et uus kord suurendab ELi suutlikkust ühistes algatustes piirkondadevahelises koostöös teistesse rühmitustesse kuuluvate riikidega;

29. volitab ÜRO inimõiguste nõukogu 13. istungjärguks moodustatud Euroopa Parlamendi delegatsiooni esitama käesolevas resolutsioonis välja toodud probleeme, palub delegatsioonil esitada visiidi kohta aruanne inimõiguste allkomisjonile ja peab asjakohaseks jätkata Euroopa Parlamendi delegatsioonide saatmist ÜRO inimõiguste nõukogu asjaomastele istungjärgudele;

*

* *

30. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, kõrgele esindajale ja komisjoni asepresidendile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO Julgeolekunõukogule, ÜRO peasekretärile, ÜRO 64. Peaassamblee presidendile, ÜRO inimõiguste nõukogu presidendile, ÜRO inimõiguste ülemvolinikule ning väliskomisjoni asutatud ELi-ÜRO töörühmale.

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/l_15020030618en00670069.pdf

Neljäpäev, 25. veebruar 2010

„Peking +15” – ÜRO soolise võrdõiguslikkuse tegevusplatvorm

P7_TA(2010)0037

Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2010. aasta resolutsioon „Peking +15” – ÜRO soolise võrdõiguslikkuse tegevusprogrammi kohta

(2010/C 348 E/03)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Pekingis 1995. aasta septembris toimunud neljandat naiste maailmakonverentsi, Pekingis vastu võetud deklaratsiooni ja tegevusprogrammi ning nendest tulenevaid dokumente, mis võeti vastu ÜRO erakorralistel istungjätkudel „Peking +5” ja „Peking +10”, vastavalt 9. juunil 2000. aastal ja 11. märtsil 2005. aastal, ja mis käsitlevad Pekingi deklaratsiooni ja tegevusprogrammi rakendamise edasisi meetmeid ja algatusi;
- võttes arvesse 1979. aasta ÜRO konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta (CEDAW);
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 14. septembri 2009. aasta resolutsiooni „Süsteemisene sidusus” (A/RES/63/311), milles kindlalt toetatakse erinevate soolise võrdõiguslikkuse üksuste koondamist üheks liitüksuseks;
- võttes arvesse 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni;
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, eelkõige selle artikleid 1, 2, 3, 4, 5, 21 ja 23;
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 2, milles rõhutatakse selliseid liikmesriikide ühiseid väärtusi nagu pluralism, mittediskrimineerimine, sallivus, õiglus, solidaarsus ning naiste ja meeste võrdõiguslikkus;
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 19, milles nimetatakse võitlust soolise diskrimineerimisega;
- võttes arvesse komisjoni 1. märtsi 2006. aasta teatist „Naiste ja meeste võrdõiguslikkuse juhised 2006–2010” (KOM(2006)0092);
- võttes arvesse nõukogu 2. detsembri 1998. aasta järeldusi, mille kohaselt Pekingi tegevusprogrammi rakendamisele antav iga-aastane hinnang peab sisaldama kvantitatiivseid ja kvalitatiivseid näitajaid ja sihttasemeid;
- võttes arvesse ELi soolise võrdõiguslikkuse eest vastutavate ministrite Pekingi tegevusprogrammi kümne aasta tulemuste läbivaatamise raames 4. veebruaril 2005. aastal esitatud ühisdeklaratsiooni, milles nad muu hulgas kinnitavad oma tugevat toetust ja pühendumist Pekingi deklaratsiooni ja tegevusprogrammi täielikule ja tõhusale elluviimisele;
- võttes arvesse nõukogu 2.–3. juuni 2005. aasta kohtumise järeldusi, milles kutsutakse liikmesriike ja komisjoni üles tugevdama institutsioonilisi mehhanisme soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks ja looma raamistikku Pekingi tegevusprogrammi rakendamise hindamiseks, et edusamme oleks võimalik järjepidevamalt ja süstemaatilisemalt jälgida;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 2006. aasta märtsis vastu võetud Euroopa soolise võrdõiguslikkuse pakti ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse nõukogu 14. mai 2007. aasta järeldusi, milles käsitletakse soolist võrdõiguslikkust ja naiste mõjuvõimu suurendamist arengukoostöös;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu eesistujariigi Rootsi koostatud üksikasjalikku aruannet „Peking +15: tegevuskava ja Euroopa Liit”, milles juhitakse tähelepanu tõketele, mis takistavad soolise võrdõiguslikkuse täielikku saavutamist;
 - võttes arvesse oma 15. juuni 1995. aasta resolutsiooni ÜRO neljanda naiste maailmakonverentsi kohta: „Võrdsus, areng ja rahu” ⁽²⁾ ning 10. märtsi 2005. aasta resolutsiooni neljanda ülemaailmse naisteteemalise konverentsi järelemeetmete kohta: tegevusplatvorm (Peking +10) ⁽³⁾;
 - võttes arvesse 26. jaanuaril 2010 teemal „Peking +15 – ÜRO soolise võrdõiguslikkuse tegevusprogramm” komisjonile ja nõukogule esitatud küsimusi (O-0006/2010 – B7-0007/2010, O-0007/2010 – B7-0008/2010);
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et pingutustest hoolimata pole Pekingi tegevusprogrammi strateegilisi eesmärgi saavutatud ning ebavõrdsus ja soolised stereotüübid püsivad, kuna tegevusprogrammis käsitletud valdkondades on naised endiselt meestest alamal;
- B. arvestades, et sooline võrdõiguslikkus on üks Euroopa Liidu lepingus sätestatud Euroopa Liidu aluspõhimõtteid ning üks liidu eesmärkidest ja ülesannetest, ning arvestades, et naiste ja meeste vahelise võrdsuse süvalaiendamine kõikidesse liidu tegevustesse on liidu eriline ülesanne;
- C. arvestades, et naiste ja tütarlaste õigus täielikult kasutada kõiki inimõigusi on üldiste inimõiguste võõrandamatu, lahutamatu ja jagamatu osa ning nii naiste ja tütarlaste olukorra parandamise kui ka rahu, julgeoleku ja arengu oluline tegur;
- D. arvestades, et otsustavalt tähtis on panna mehed ja poisid aktiivselt osalema soolise võrdõiguslikkuse edendamise poliitikas ja kavades ning pakkuda meestele reaalsel võimalust, eriti isapuhkuse abil, perekonna ja koduga seotud kohustuste jagamiseks naistega võrdsel alustel;
- E. arvestades, et naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise konventsiooni (CEDAW) ja Pekingi tegevusplatvormi vahel võib leida olulist sisulist sünergiat, sest konventsiooniga on hõlmatud platvormi mitmed otsustava tähtsusega valdkonnad;
- F. arvestades, et hiljuti tähistati CEDAWile allakirjutamise (18. detsember 1979) kolmekümnendat aastapäeva ja konventsiooni fakultatiivprotokolli kümnendat aastapäeva ja et fakultatiivprotokolliga on CEDAWi komiteele antud volitused käsitleda üksikisikute kaebusi õiguste rikkumiste kohta, ning arvestades, et praeguseks on CEDAWi ratifitseerinud 186 riiki, kellest 98 on ratifitseerinud ka fakultatiivprotokolli;
- G. arvestades, et ÜRO naiste olukorra komisjoni 54. istungi (nn Peking +15 kohtumine) teemaks on otsustatud võtta Pekingi deklaratsiooni läbivaatamine ja panus soolise aspekti väljatöötamisse aastatuhande arengueesmärkide täieliku saavutamise huvides,

⁽¹⁾ EÜ bülletaan 3-2002, punkt I.13.

⁽²⁾ EÜT C 166, 3.7.1995, lk 92.

⁽³⁾ ELT C 320 E, 15.12.2005, lk 247.

Neljapäev, 25. veebruar 2010

1. rõhutab, et Pekingi tegevusprogrammi strateegiliste eesmärkide saavutamisel tehtud edusammudest hoolimata püsivad endiselt ebavõrdsus ja soolised stereotüübid ning seejuures on naised paljudes tegevusprogrammis käsitletud valdkondades jäänud meestega võrreldes alamale positsioonile;
2. peab kahetsusväärseks, et nii riikide kui ka ELi tasandil puuduvad õigeaegselt laekuvad, usaldusväärsed ja võrreldavad andmed Pekingi tegevusplatvormi järelmeetmete jaoks valitud ja paljudes Pekingi tegevusprogrammis nimetatud määrava tähtsusega valdkondades juba väljatöötatud näitajate kohta, muu hulgas naiste ja vaesuse, naiste vastu suunatud vägivalda, institutsiooniliste mehhanismide, naiste ja relvakonfliktide, ning tütarlaste kohta;
3. kutsub komisjoni üles arendama edasi Pekingi tegevusprogrammi rakendamise iga-aastase läbivaatamise protsessi ning kasutama tõhusal viisil ära näitajaid ja analüüsiaruandeid erinevate poliitikavaldkondade edendamisel ja uute soolist võrdõiguslikkust taotleavate algatuste alusena;
4. peab vajalikuks, et komisjon töötaks välja vahehindamise kava Pekingi tegevusprogrammi järelmeetmete raames juba väljatöötatud näitajate kogumitega töö regulaarseks jätkamiseks ning nende läbivaatamiseks, kasutades kõiki olemasolevaid vahendeid, muu hulgas komisjoni soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise kõrgetasemelise töörühma ekspertteadmisi;
5. nõuab, et komisjon võtaks oma juhiste järelmeetmete strateegia väljatöötamisel arvesse majandus- ja finantskriisi, kliimamuutuse mõju naistele, säästvat arengut, vananevat ühiskonda, etnilistesse vähemustesse kuuluvate naiste, eelkõige romi naiste olukorda, ning järgnevaid praegu kehtivate juhiste prioriteete: naiste ja meeste võrdne majanduslik iseseisvus, sh etnilistesse vähemustesse kuuluvate sisserändajatest naiste mitmekordse diskrimineerimise vastane võitlus (alapunkt 1.6); töö-, pere- ja eraelu ühitamine; naiste ja meeste võrdne osalemine otsustamisprotsessis; soolise vägivalda kaotamine; ühiskonnas valitsevate sooliste stereotüüpide kaotamine; ning soolise võrdõiguslikkuse edendamine välis- ja arengupoliitikas;
6. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles võtma täiendavaid meetmeid naiste mõjuvõimu suurendamiseks, soolise võrdõiguslikkuse saavutamiseks ja süvalaiendamiseks arengukoostöös, muu hulgas soolist võrdõiguslikkust käsitleva ELi tegevuskava koostamise lõpuleviimise ja vastuvõtmise abil, kooskõlas abi tõhusust käsitleva Pariisi deklaratsiooni ja Accra tegevuskavaga;
7. nõuab, et komisjon looks oma juhiste järelmeetmete strateegia väljatöötamisel tugevamad seosed Pekingi tegevusplatvormiga ja tagaks suurema sidususe ELi soolise võrdõiguslikkuse strateegia ja Pekingi tegevusplatvormis kinnitatud eesmärkide saavutamise meetmete vahel;
8. toetab kindlalt uue ÜRO soolise võrdõiguslikkuse üksuse loomist, milles on ühendatud poliitiline ja operatiivtegevus, ja palub kõikidel ÜRO liikmesriikidel ja eriti ELi liikmesriikidel tagada, et uuele üksusele antaks olulised finants- ja inimressursid ja et seda juhiks soolise võrdõiguslikkuse eest vastutav ÜRO peasekretäri asetäitja;
9. rõhutab, et seksuaal- ja reproduktiivtervis ning nendega seonduvad õigused on naiste õiguste tegevuskava lahutamatu osa ja et on oluline suurendada jõupingutusi naiste reproduktiivõiguste ja -tervise parandamiseks nii Euroopas kui kogu maailmas;
10. rõhutab, et seksuaal- ja reproduktiivtervis on naiste tervishoiu tegevuskava lahutamatu osa;
11. rõhutab, et aborti ei tohiks propageerida pereplaneerimise moodusena ning et igal juhul tuleks tagada aborti teinud naiste inimlik kohtlemine ja nõustamine;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

12. kutsub Euroopa Liitu üles liituma konventsiooniga naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta (CEDAW) ja selle fakultatiivprotokolliga vastavalt Lissaboni lepinguga kehtestatud uuele õigusraamistikule;
13. ergutab Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituuti edendama liikmesriikidevahelist teabevahetust kõigis Pekingi tegevusprogrammis käsitletud valdkondades soolise võrdõiguslikkuse alaste heade tavade vahetamise programmi kaudu, eesmärgiga kindlustada tegevusprogrammis kehtestatud kohustuste täitmine;
14. nõuab, et 2010. aastal toimuv Lissaboni strateegia läbivaatamisel lisataks sellele tugev soolise võrdõiguslikkuse prioriteet/peatükk koos uute eesmärkidega, tugevdataks sidemeid Pekingi tegevusplatvormiga ning Pekingi tegevusplatvormi järelmeetmete jaoks väljatöötatud Pekingi näitajaid kasutatakse soolise aspekti tugevdamiseks riiklikes reformikavades ja riiklikes aruannetes sotsiaalkaitse ja sotsiaalse kaasatuse strateegiate kohta;
15. palub komisjonil vaadata regulaarselt läbi edusammud, mis on saavutatud nendes Pekingi tegevusprogrammis määratletud määrava tähtsusega valdkondades, mille osas on juba kehtestatud Pekingi tegevusprogrammi järelmeetmete jaoks välja töötatud näitajad;
16. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmeriigid võtaksid vastu konkreetse soolise võrdõiguslikkuse poliitika, mis hõlmaks ka aktiivseid meetmeid, ja rakendaks seda, et kiirendada tegeliku soolise võrdõiguslikkuse saavutamist ja edendada kõigi inimõiguste täielikku tagamist naistele ja tütarlastele;
17. väljendab heameelt, et sooline võrdõiguslikkus on uue eesistujariigi Hispaania kavades tähtsal kohal;
18. tunnistab, et soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamine ja konkreetsete meetmete soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks on üksteist vastastikku toetavad strateegiad, mille struktuure ja meetodeid tuleb tugevdada ja tõhusalt kasutada nii riikide kui ka ELi tasandil;
19. ergutab Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituuti arendama edasi strateegiaid ja vahendeid soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamiseks eelkõige soolise aspekti mõju hindamisel ja soolise võrdõiguslikkuse arvessevõtmisel eelarve koostamise käigus;
20. kinnitab vajadust süstemaatiliselt rakendada ja jälgida soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamist õigusalome-, eelarve- ja muudes olulistes protsessides ning strateegiaid, programme ja projekte erinevates poliitikavaldkondades, sh majandus- ja integratsioonipoliitikas, avatud koordineerimise meetodis nii tööhõive puhul kui ka sotsiaalkaitse ja sotsiaalse kaasatuse osas, ELi säästva arengu strateegias, Euroopa noorsoo- valdkonna koostööraamistikus, välis- ja arengupoliitikas ning Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikas, ning kinnitab vajadust edendada Pekingi tegevusprogrammi järelmeetmete võtmisel väljatöötatud näitajate süstemaatilist kasutamist kõigis asjaomastes poliitikavaldkondades ja protsessides;
21. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja ÜRO peasekretärile.

Neljapäev, 25. veebruar 2010

Roheline raamat ühise kalanduspoliitika reformi kohta

P7_TA(2010)0039

Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2010. aasta resolutsioon ühise kalanduspoliitika reformi käsitleva rohelise raamatu kohta (2009/2106(INI))

(2010/C 348 E/04)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse oma 17. jaanuari 2002. aasta resolutsiooni ühise kalanduspoliitika tulevikku käsitleva komisjoni rohelise raamatu kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1982. aasta 10. detsembri mereõiguse konventsiooni;
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1982. aasta 10. detsembri mereõiguse konventsiooni piirialade kalavarude ja pika rändega kalavarude kaitset ja majandamist käsitlevate sätete 1995. aasta rakenduskokkulepet (4. augusti 1995. aasta New Yorgi kokkulepe);
- võttes arvesse FAO vastutustundliku kalapüügi juhendit, mis võeti vastu 31. oktoobril 1995. aastal;
- võttes arvesse 2008. aasta mais vastu võetud Euroopa siseveekalanduse nõuandekomitee (EIFAC) harrastuskalapüügi tegevusjuhust;
- võttes arvesse 26. augustist 4. septembrini 2002 Johannesburgis toimunud ülemaailmsel säästva arengu tippkohtumisel tehtud avaldust;
- võttes arvesse ELi uuendatud säästva arengu strateegiat, mis võeti vastu Euroopa Ülemkogu kohtumisel 15.–16. juunil 2006;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiivi 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrateegia raamdirektiiv) ⁽³⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist ühise kalanduspoliitika rolli kohta ökosüsteemil põhineva lähenemisviisi rakendamisel merenduse juhtimises (KOM(2008)0187) ja parlamendi 13. jaanuari 2009. aasta resolutsiooni ühise kalanduspoliitika ja ökosüsteemil põhineva lähenemisviisi kohta kalavarude majandamisel ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist kalanduse õigustepõhiste juhtimissüsteemide kohta (KOM(2007)0073) ja parlamendi 10. aprilli 2008. aasta resolutsiooni kalanduse õigustepõhiste juhtimissüsteemide kohta ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

⁽²⁾ EÜT C 271 E, 7.11.2002, lk 67.

⁽³⁾ ELT L 164, 25.6.2008, lk 19.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0009.

⁽⁵⁾ ELT C 247 E, 15.10.2009, lk 1.

Neljapäev, 25. veebruar 2010

- võttes arvesse komisjoni teatist „Säästva lähenemisviisi rakendamine ELi kalanduses maksimaalse jätkusuutliku saagikuse kaudu” (KOM(2006)0360) ja parlamendi 6. septembri 2007. aasta resolutsiooni säästva lähenemisviisi rakendamise kohta ELi kalanduses maksimaalse jätkusuutliku saagikuse kaudu ⁽¹⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist „ Soovimatu kaaspüügi vähendamise ja saagi vette tagasi laskmise likvideerimise poliitika Euroopa kalanduses” (KOM(2007)0136) ja parlamendi 31. jaanuari 2008. aasta resolutsiooni soovimatu kaaspüügi vähendamise ja saagi vette tagasi laskmise likvideerimise poliitika kohta Euroopa kalanduses ⁽²⁾;
- võttes arvesse oma 24. aprilli 2009. aasta resolutsiooni teemal „Ühise kalanduspoliitika juhtimine – Euroopa Parlament, piirkondlikud nõuandekomisjonid ja teised asjaosalised” ⁽³⁾ ja 6. septembri 2006. aasta resolutsiooni 2006.–2008. aasta tegevuskava kohta ühise kalanduspoliitika lihtsustamiseks ja täiustamiseks ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse komisjoni 3. septembri 2008. aasta teatist „Euroopa mere- ja merendusuringute strateegia: Euroopa teadusruumi ühtne raamistik ookeanide ja merede säästva kasutamise toetuseks” (KOM(2008)0534) ja parlamendi 19. veebruari 2009. aasta resolutsiooni rakendusuringute kohta ühise kalanduspoliitika valdkonnas ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse oma 6. juuli 2005. aasta resolutsiooni ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu määrus Euroopa Kalandusfondi kohta ⁽⁶⁾, 15. juuni 2006. aasta resolutsiooni rannalähedase püügi ja rannikuala kogukondade probleemide kohta ⁽⁷⁾, 15. detsembri 2005. aasta resolutsiooni naiste võrgustike kohta: kalandus, põllumajandus ja mitmekesistamine ⁽⁸⁾ ja 28. septembri 2006. aasta resolutsiooni kalapüügisektori majandusliku olukorra parandamise kohta ⁽⁹⁾;
- võttes arvesse kontrollikoja eriaruannet nr 7/2007 ühenduse kalavarude säilitamist käsitlevate eeskirjade kontrolli-, inspektiooni- ja sanktsionisüsteemide kohta, nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ⁽¹⁰⁾, nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1006/2008, mis käsitleb ühenduse kalalaevadele loa andmist püügitgevuseks ühenduse vetest väljaspool ning kolmandate riikide laevade juurdepääsu ühenduse vetele ⁽¹¹⁾ ja nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks ⁽¹²⁾, ning Euroopa Parlamendi 23. veebruari 2005. aasta resolutsiooni ⁽¹³⁾, 15. veebruari 2007. aasta resolutsiooni ⁽¹⁴⁾, 5. juuni 2008. aasta resolutsiooni ⁽¹⁵⁾, 10. aprilli 2008. aasta resolutsiooni ⁽¹⁶⁾ ja 22. aprilli 2009. aasta resolutsiooni ⁽¹⁷⁾;
- võttes arvesse oma 12. detsembri 2007. aasta resolutsiooni kalandus- ja akvakultuuritoodete sektori turu ühise korralduse kohta ⁽¹⁸⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist „Arutelu algatamine ühenduse seisukoha suhtes, mis käsitleb ühenduse ökomärgise süsteemi kalandustoodetele” (KOM(2005)0275) ja Euroopa Parlamendi 7. septembri 2006. aasta resolutsiooni samal teemal ⁽¹⁹⁾;

⁽¹⁾ ELT C 187 E, 24.7.2008, lk 228.

⁽²⁾ ELT C 68 E, 21.3.2009, lk 26.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0317.

⁽⁴⁾ ELT C 305 E, 14.12.2006, lk 155.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0065.

⁽⁶⁾ ELT C 157 E, 6.7.2006, lk 324.

⁽⁷⁾ ELT C 300 E, 9.12.2006, lk 504.

⁽⁸⁾ ELT C 286 E, 23.11.2006, lk 519.

⁽⁹⁾ ELT C 306 E, 15.12.2006, lk 417.

⁽¹⁰⁾ ELT L 286, 29.10.2008, lk 1.

⁽¹¹⁾ ELT L 286, 29.10.2008, lk 33.

⁽¹²⁾ ELT L 343, 22.12.2009, lk 1.

⁽¹³⁾ ELT C 304 E, 1.12.2005, lk 258.

⁽¹⁴⁾ ELT C 287 E, 29.11.2007, lk 502.

⁽¹⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0245.

⁽¹⁶⁾ ELT C 247 E, 15.10.2009, lk 87.

⁽¹⁷⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0255.

⁽¹⁸⁾ ELT C 305 E, 18.12.2008, lk 271.

⁽¹⁹⁾ ELT C 305 E, 14.12.2006, lk 233.

Neljapäev, 25. veebruar 2010

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut (ELTL) ja Euroopa Parlamendi 7. mai 2009. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi uue rolli ja uute kohustuste kohta Lissaboni lepingu rakendamisel ⁽¹⁾;
- võttes arvesse oma 12. juuli 2007. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu tulevase merenduspoliitika kohta: Euroopa seisukoht ookeanide ja merede küsimuses ⁽²⁾ ja oma 2. septembri 2008. aasta resolutsiooni kalanduse ja vesiviljeluse kohta seoses Euroopa rannikualade integreeritud majandamisega ⁽³⁾;
- võttes arvesse oma 4. veebruari 2009. aasta resolutsiooni „2050: tulevik algab täna – soovitused ELi tulevaseks kliimamuutusi käsitlevaks poliitikaks” ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse oma 25. novembri 2009. aasta resolutsiooni ELi strateegia kohta Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsil ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse oma 4. detsembri 2008. aasta resolutsiooni Euroopa kormoranide asurkondade majandamise kava koostamise kohta nende suureneva mõju vähendamiseks kalavarudele, kalandusele ja vesiviljelusele ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatise integreeritud merenduspoliitika kohta, eriti teatise „Suunised seoses integreeritud lähenemisviisiga merenduspoliitikas: integreeritud merendusala juhtimise ja sidusrühmadega konsulteerimise parimate tavade toetamine” (KOM(2008)0395), „Mereala ruumilise planeerimise suunised: ühiste põhimõtete saavutamine Euroopa Liidus” (KOM(2008)0791) ja „Euroopa Liidu integreeritud merenduspoliitika rahvusvahelise mõõtme laiendamine” (KOM(2009)0536) ning hiljutist Euroopa Liidu integreeritud merenduspoliitika eduaruannet (KOM(2009)0540);
- võttes arvesse komisjoni teatist „Vesiviljeluse säästva tuleviku rajamine – uus hoog Euroopa vesiviljeluse säästva arengu strateegiale” (KOM(2009)0162);
- võttes arvesse komisjoni rohelist raamatut „Ühise kalanduspoliitika reform” (KOM(2009)0163);
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit (A7-0014/2010),
 - A. arvestades, et kalavarusid on möödapääsmatult vaja kaitsta selleks, et kalandussektor oleks suuteline inimesi kalatoodetega varustama ning tasakaalustatud toitumise seisukohast nii üksikutes liikmesriikides kui ka ELis tervikuna, samuti arvestades sektori olulist panust rannikukogukondade sotsiaalmajanduslikku heaolusse, kohalikku arengusse, tööhõivesse, kalandusega seotud majandustegevuse säilitamiseks ja loomisse igal tasandil, värske kalaga varustamiseks ning kohalike kultuuritraditsioonide säilitamiseks;
 - B. arvestades, et ühise kalanduspoliitika elluviimise alusena tuleks järjekindlalt kasutada Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1982. aasta mereõiguse konventsiooni, viidates eriti selle sätetele kalandussektori rahvusvahelise juhtimise kohta;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0373.

⁽²⁾ ELT C 175 E, 10.7.2008, lk 531.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0382.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0042.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2009)0089.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0583.

Neljapäev, 25. veebruar 2010

- C. arvestades, et ühise kalanduspoliitika reformimisel tuleb võtta arvesse aluslepingutes sätestatud ELi keskkonnapolitiikat ning 2007. aasta detsembrikuu Bali deklaratsiooni;
- D. arvestades, et Euroopa Liit on rahvusvahelise õigusega reguleeritud subjekt, mille konkreetne eesmärk on oma aluslepingute sätteid ja töökorda järgides tagada oma poliitikavaldkondade – sealhulgas ühise kalanduspoliitika – majanduslik, sotsiaalne ja poliitiline integratsioon;
- E. arvestades, et määruse (EÜ) nr 2371/2002 kohaselt on ühise kalanduspoliitika peamine eesmärk kalandussektori säästva arengu ning majandusliku ja sotsiaalse elujõulisuse tagamine ja mereressursside kaitse, mis on praeguse ja tulevase kalandustegevuse keskne eeldus;
- F. arvestades, et ühine kalanduspoliitika on oma põhieesmärgi osas nurjunud ja näidanud, et ülalt pealesunnitud ja ületsentraliseeritud poliitika ei toimi;
- G. arvestades Euroopa merede ning neil meredel tegutsevate laevastike ja kasutatavate püügiviiside erisusi;
- H. arvestades, et nõukogu 3. novembri 1976. aasta määruses ja eriti selle VII lisas nähakse ette meetmed selliste piirkondade erivajaduste kaitseks, mille elanikkond on kalandusest ja sellega seotud tegevustest eriti sõltuv;
- I. arvestades, et määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 1 lõige 1 sätestab, et ühine kalanduspoliitika hõlmab vee-elusressursside ja akvakultuuri kaitse, majandamise ja kasutamise ning kalandus- ja akvakultuuri-toodete töötlemise ja turustamise, kui see toimub liikmesriikide territooriumil või ühenduse vetes või ühenduse kalalaevade või, lipuriigi esmavastutust piiramata, liikmesriikide kodanike poolt;
- J. arvestades, et 88 % ühenduse kalavarude puhul ületab väljapüük maksimaalse jätkusuutliku saagikuse ja et 30 % neist kalavarudest on langenud allapoole bioloogiliselt ohutut piiri, mis ohustab tõsiselt sektori elujõulisust;
- K. arvestades, et ühise kalanduspoliitika rakendamine on otseselt seotud selliste laiade valdkondadega nagu keskkonnakaitse, kliimamuutus, ohutus, rahvatervis, tarbijakaitse ja regionaalareng, sise- ja välis-kaubandus, suhted kolmandate riikidega ja arengukoostöö, ning arvestades, et on oluline tagada õiglaselt ja hoolikalt kooskõla kõigi nende valdkondade vahel, järgides seejuures täiel määral subsidiaarsuse põhimõtet;
- L. arvestades, et vastavalt direktiivile 2008/56/EÜ peaksid liikmesriigid võtma vajalikud meetmed, et saavutada või säilitada Euroopa Liidu mereakvatooriumis hea keskkonna-seisund hiljemalt aastaks 2020, mis eeldab kalapüügitegevuse reguleerimist ühise kalanduspoliitika raames;
- M. arvestades, et kalandusest elatuvate inimeste tulude tase on väga erinev muude elanikerühmade tulude tasemest; arvestades, et neile tuleb tagada õiglane elatustase, suurendades eelkõige üksikisikute tulusid;
- N. arvestades, et praegune geopoliitiline, majanduslik ja sotsiaalne olukord ning strateegia ja tegevuskava koostamine Euroopa ja maailma ookeanide ja merede säilitamiseks ja säästvaks arenguks (integreeritud merenduspoliitika) õigustavad meie pühendumist ökoloogiliselt ja sotsiaalmajanduslikult jätkusuutliku ühise kalanduspoliitika kehtestamisele, mille suhtes parlamendi otsustamisõigust suurendatakse vastavalt Lissaboni lepingu sätetele;
- O. arvestades, et kalastus on üks peamisi merd ja mereressursse kasutavaid tegevusvaldkondi, mida tuleks seetõttu lugeda integreeritud merenduspoliitika (IMP) juhtimise keskseks komponendiks;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

- P. arvestades, et valitsustevaheline kliimamuutuste ekspertrühm, mis ühendab eksperte kogu maailmast, hindas kliimamuutuse mõjusid ning jõudis järeldusele, et paljusid ökosüsteeme ohustavad kliimamuutusega seotud tegurite ja häirete ennenägematud kombinatsioonid;
- Q. arvestades, et ELi esmastes õigusaktides ja hiljuti ka ETLs on tunnistatud äärepoolseimaid piirkondi mõjutavate piirangute olemust, mis piirangute alalise ja läbiva laadi ning koosinemise tõttu eristab neid piirkondi liidu teistest geograafiliselt ebasoodsatest ja/või elanikkonna probleemidega piirkondadest;
- R. arvestades, et kaasavamaks ja tulemuslikumaks muutmiseks tuleks ühine kalanduspoliitika korraldada lähtuvalt valdkondadevahelisest lähenemisest kõigi sektoriga otseselt või kaudselt seotud rühmade, nagu tööstuslike ja harrastuskalapüüdjate, vesiviljelustootjate, kalatöötajate, jaemüüjate, laevaomanike, nende rühmade esindajate, kodanikuühiskonna (sealhulgas valitsusväliste keskkonna- ja arenguorganisatsioonide), teadlaskonna ja institutsiooniliste sidusrühmade kaasamisele;
- S. arvestades, et ühise kalanduspoliitika uus reform peakski juba viima kalanduspoliitika suuremasse kooskõlla ühtse turu eeskirjadega;
- T. arvestades, et ühise kalanduspoliitika 2002. aastal toimunud läbivaatamise järel saavutatud mõningasest edust hoolimata on laevastiku liigse püügivõimsuse ja mõnede kalavarude nappusega seotud tõsised probleemid – mille tõsidus on piirkonniti erinev – alles jäänud ning viimastel aastatel süvenenud, avaldades tõsist negatiivset mõju mittesihthliikidele ja merekeskkonnale tervikuna ning halvendades ökosüsteemide olukorda;
- U. arvestades, et eri laevastike ja kalapüügipiirkondade väga suure varieeruvuse tõttu ei tohiks selliseid probleeme nagu liigsed võimsused ja kalavarude nappus pidada püsivateks või üleüldisteks, ning arvestades, et neile probleemidele lahenduste väljatöötamine ja elluviimine peaks toimuma ELi suuri piirkondlikke erinevusi arvestades;
- V. arvestades, et meie mered suudavad toita praegusest suuremaid kalaparvi, ning arvestades, et kui kalavarudel lastaks taastuda, võiks kehtestada praegusest oluliselt suuremad jätkusuutlikud püügipiirid;
- W. arvestades, et saagi vette tagasi laskmise määr on lubamatult kõrge ja ulatub kalurite sõnade kohaselt äärmuslikel juhtudel kuni 80 %-ni nende püügist;
- X. arvestades, et kaitse- ja majandamispoliitika on olnud ühise kalanduspoliitika suurim läbikukkumine ning neid ei ole selle väljatöötamisest saadik muudetud ega ajakohastatud, ning arvestades, et seetõttu tuleb keskenduda uue kalavarude kaitse- ja majandamismudeli kavandamisele;
- Y. arvestades, et seoses rahvusvahelistel foorumitel endale võetud kohustustega on Euroopa Liit nimeetanud oma kalanduspoliitika eesmärgiks majandamist maksimaalse jätkusuutliku saagikuse põhjal, ettevaatusprintsipi ning ökosüsteemipõhist lähenemist;
- Z. arvestades, et tänapäevase, konkurentsivõimelise, keskkonnasõbraliku ja turvalise kalalaevastiku säilitamine ei ole kokkusobimatu püügivõimsuse vähendamise, mida on mitmetes liikmesriikides usaldusväärsete teadusuuringute põhjal tegelikult ka erineval määral tehtud, selleks et viia see võimsus ressursside kättesaadavusega rohkem kooskõlla, ning arvestades, et sidusrühmad on soovitanud meetmeid, mis sektori surve alla seadmise asemel avaldavad ajapikku positiivset mõju, nagu näiteks püüded suurendada kalavarude biomassi, püügipäevade piiramine, bioloogiliste kaitsevööndite kehtestamine ja väikekalapüügi ajakohastamine;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

- AA. arvestades, et kalastus on üks neid majandustegevusi, mida mereökosüsteemide halvast seisundist tingitud kalavarude vähenemine kõige enam mõjutab, ja arvestades, et selle edasine jätkusuutlikkus sõltub võimest sellist arengut väärata tänu mereökosüsteemi kui terviku hea seisundi ja tasakaalu taastamisele; arvestades, et seetõttu peab kalandussektor ise toetama pingutusi tasakaalu taastamiseks, mis võimaldab edaspidi jätkusuutlikkust ning tagab pikas ja keskpikas perspektiivis tema suurema elujõulisuse;
- AB. arvestades, et kalapüük on ülioluline elatusallikas paljudele rannikukogukondadele, kes on tegeleenud sellega juba mitmeid põlvkondi ja on seega andnud ka panuse asjaomaste piirkondade majandusse ja sotsiaalsesse elujõulisusse ning ELi kultuuripärandisse, ning arvestades vajadust töötada välja selline kalanduspoliitika, mis ajaloolisi õigusi säilitades kaitseb kõigi Euroopa traditsiooniliste kalanduspiirkondade elatusallikaid;
- AC. arvestades, et ajaloolisi õigusi on varem kaitsnud suhtelise stabiilsuse põhimõte ja et tulevases majandamiskorrast sõltumata peavad rannikukogukondadel säilima suhtelisest stabiilsusest tulenevad eelised;
- AD. arvestades, et väikesed kalalaevastikud ja kalandusest väga sõltuvad piirkonnad vajavad uue ühise kalanduspoliitika põhjal erilist lähenemist ja suuremat sotsiaalmajanduslikku tuge;
- AE. arvestades, et ehkki naisi on kalurite hulgas vähe, on nad olulised oma keskse tähtsuse tõttu ühise kalanduspoliitikaga vahetult seotud valdkondades (näiteks vesiviljelus, töötlemine, turustamine, teadusuuringud, ärijuhtimine, koolitus ja mereohutus);
- AF. arvestades, et sarnaselt põllumajandussektoris täheldatuga on naised ka kalandussektoris ebavõrdses olukorras, mis avaldub madalamates palkades või hoopis tasuta töötamises, sotsiaaltoetuste vähesuses ja mõnel puhul takistustes nende täiel määral osalemisele teatavate kogukondade või ühenduste juhtorganites;
- AG. arvestades, et kalandus- ja vesiviljelustooded annavad olulise ja üha kasvava osa kõrgekvaliteedilistest valkudest ja tervislikest rasvadest, mis on ELi toiduvajadustes olulisel kohal;
- AH. arvestades, et ühenduse kalalaevastik ja kalandussektor on kvaliteetse toidu allikas ning etendab olulist rolli ELi ranniku-, ääre- ja äärepoolseimate piirkondade ning saarte tööhõive, sotsiaalse ühtekuuluvuse ja elujõulisuse seisukohalt;
- AI. arvestades, et selliste kalatoodete turule toomine, millel on akrediteeritud toidusertifikaat püügihetkest kuni nuumamise või töötlemiseni (sõltuvalt asjaomasest tööstusest), peab põhinema ökoloogilise jätkusuutlikkuse kriteeriumidel ning aitama suurendada nii tootjate kui ka tarbijate teadmisi jätkusuutlikust kalandusest;
- AJ. arvestades, et ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon FAO on teinud märkimisväärset tööd kalandus- ja vesiviljelustoodete ökomärgistamise valdkonnas, ning arvestades et 2005. aasta märtsis koostas ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni kalanduskomisjon (COFI) vastavad suunised, millega Euroopa Komisjonil tuleks arvestada;
- AK. arvestades, et meetmed mingi kindla rannikuala jätkusuutliku arengu edendamiseks peaksid tugedama selle ala looduse, keskkonna ja inimeste koostoimimist ning edendama rannikukogukondade elukvaliteeti; arvestades, et kalanduspoliitika peab lähtuma ökosüsteemide jätkusuutlikkuse ja kalanduses hõivatud elanikkonna kui nende ökosüsteemide lahutamatu osa heaolu vastastikuse sõltuvuse põhimõttest;

Neljäpäev, 25. veebruar 2010

- AL. arvestades, et suurte tööstuslike ja väikeste kalalaevastike olemus ja probleemid on väga erinevad, mida ei saa suruda ühte mudelisse ja mida tuleb seega kohelda erinevalt;
- AM. arvestades, et praeguseks on üldtunnustatud, et olemas on mitmeid vahendeid, mis võimaldavad teistsugust lähenemist kalanduse haldamisele, võivad olemasolevaid süsteeme edukalt täendada ja etendada olulist rolli sektori ühendusepoolsel haldamisel;
- AN. arvestades, et mõned liikmesriigid on sektoris positiivse uuendustegevuse toetamiseks juba kehtestanud omaenda korra, näiteks varude kaitse krediteerimiseks, ning arvestades, et selliseid liikmesriigi tasandil võetud meetmeid on võimalik kohandada, et koostöös sidusrühmadega võtta arvesse kohalikke tingimusi;
- AO. arvestades, et kalanduse haldamismudeleid käsitleva uuringu küsimust tuleks hoolega kaaluda, võttes arvesse eri liikmesriikide majanduse, sotsiaalsfääri ja kalanduse erisusi ning pöörates tähelepanu subsidiaarsuse rollile, et tagada üldine tasakaalustatud ressursihaldus ja soodustada eri laevastike proportsionaalset juurdepääsu püügipiirkondadele;
- AP. arvestades, et kalandussektori tegevus on koondunud eeskätt nõrga majandusega piirkondadesse, millest enamik on eesmärgi 1 piirkonnad, ning arvestades, et sektoris valitsev kriis mõjutab oluliselt nende piirkondade majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust;
- AQ. arvestades, et püügikeelualad on leidnud laialdast tunnustust kui tõhus vahend mereökosüsteemide kaitseks ja kalanduse juhtimise parandamiseks, tingimusel et nende rajamisel ja kaitsmisel täidetakse teatavaid miinimumnõudeid;
- AR. arvestades, et vesiviljeluse strateegilisele tähtsusele ja vesiviljeluse arendamisele ühenduse tasandil tuleks pöörata võimalikult suurt tähelepanu nii sotsiaal-majanduslikust aspektist ja keskkonna seisukohalt kui ka toiduainetega kindlustatuse mõttes; arvestades siiski, et tööstus peab vältima kohaliku merekeskkonna kahjustamist ja looduslike varude kahandamist, eelkõige pelaagiliste väikelikide puhul, mida püütakse paljudele vesiviljeluse liikidele toiduks;
- AS. arvestades, et karpide püük on sektori lahutamatu osa, mõningatel rannikualadel äärmiselt tähtis ja karpide käsitsi püügiga tegelevad tavaliselt naised; arvestades, et nimetatud tegevus tuleks võtta täielikult uue ühise kalanduspoliitika kohaldamisalasse;
- AT. arvestades, et ELil tuleb oma arengupoliitikat ja ühist kalanduspoliitikat kooskõlastada ning pühendada kolmandate riikidega tehtava arengukoostöö alase poliitika raames kalandussektorile rohkem inimressursse ning tehnilisi ja eelarvehahendeid;
- AU. arvestades, et piirkondlikud kalandusorganisatsioonid (RFMO) ja kalandusalased partnerluslepingud peavad etendama elulist ja järjest olulisemat rolli kalavarude kasutamisel ja säästval eksploatatsioonil ühenduse ja rahvusvahelistes vetes, kuigi mitmes hiljutises piirkondlike kalandusorganisatsioonide tulemuslikkuskontrollis toodi välja olulised puudused nimetatud organisatsioonide toimimises, mille tulemusena nõudis ÜRO Peaassamblee kiireloomuliste meetmete võtmist nende tulemuslikkuse suurendamiseks;
- AV. arvestades, et piirkondlikud juhtimisorganid peaksid etendama elulist ja olulist rolli kalavarude kasutamisel ja säästval eksploatatsioonil ühenduse vetes, mis võimaldab langetada juhtimisotsuseid sobival tasandil ja asjaomaste sidusrühmade osalusel;
- AW. arvestades, et ühise kalanduspoliitika välispoliitiline mõõde on oluline selleks, et tagada tööstuse ja tarbijate varustamine, sest rohkem kui üks kolmandik ühenduse toodangust tuleb rahvusvahelistest püügipiirkondadest ja vetest, mis kuuluvad kolmandate riikide majandusvöönditesse;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

- AX. arvestades, et ebaseaduslik, teatamata ja reguleerimata kalapüük on üks tõsisemaid ohte vee-elusressursside säästvale kasutamisele ning seab ohtu ühise kalanduspoliitika ja rahvusvaheliste jõupingutuste põhialused ookeanide parema majandamise edendamisel, ning arvestades, et peatselt rakendatav nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem, peaks kontrolli haldamist ja kooskõlastamist veelgi edendama;
- AY. arvestades, et 60 % Euroopa Liidus tarbitavast kalast püütakse ELi vetest väljaspool ja nimetatud osakaal on nii suur osaliselt seetõttu, et ühine kalanduspoliitika ei ole suutnud säilitada ELi kodanike nõudluse rahuldamiseks vajalike kalavarude suurust;
- AZ. arvestades, et komisjon on juba tunnistanud, et ühenduse turule on toodud tooteid, mis ei järgi ELis sätestatud alammõõte, eelkõige külmutatud tooteid käsitlevate turustuseeskirjade rakendamise ebaõnnestumise tõttu;
- BA. arvestades, et praegu töötavad kalandussektoris paljudel töökohtadel kolmandate riikide kodanikud, sest ühenduse noortele muutub see töö järjest vähem huvipakkuvaks;
- BB. arvestades, et enamiku kalaliikide hinna järsk langus viimastel aastatel on vähendanud tugevalt tootjate sissetulekuid, kuid samaaegselt on tootjate tootmiskulud kasvanud ja nad ei saa nimetatud kulusid algses müügihinnas kajastada;
- BC. arvestades, et toimunud muutused kalatoodete turustamisstruktuurides ja loobumine vastuvõetavast tasakaalust tootjate ja ostjate vahel on viinud olukorrani, mida võib turustamis- ja ostuahelate koondumise tulemusena üha rohkem kirjeldada kui ostjate oligopoli;
- BD. arvestades, et suur osa kolmandate riikide ekspordist tekitab ühenduse kalandussektori konkurentsivõime jaoks tõsise probleemi, sest nimetatud eksport ei vasta ühenduse tootjate ja tarbijate jaoks kehtestatud standarditele ja kontrollisüsteemidele ning see suurendab ühenduse tootjate tootmiskulusid;
- BE. arvestades, et pikemas perspektiivis ei ole hinna langemine kasulik ka tarbijale,

Üldaspektid

1. tervitab komisjoni algatust esitada roheline raamat, mis on aluseks nõuandemenetlusele ja laiemale arutelule praeguse ühise kalanduspoliitika ees seisvate piirangute ja väljakutsete üle, eesmärgiga seda kiiresti ja ulatuslikult reformida, ning nõuab, et ka sidusrühmade arvamusega arvestataks;
2. on seisukohal, et praegune reform on Euroopa kalatööstuse tuleviku jaoks väga oluline ja suutmatus radikaalset reformi vastu võtta ning teostada võib tuua kaasa selle, et järgmise reformi ajaks ei eksisteeri enam kalavarusid ega -tööstust;
3. nõustub rohelises raamatus esitatud väitega, et majandusliku ja sotsiaalse jätkusuutlikkuse saavutamiseks on vaja produktiivseid kalavarusid ning toimivaid mere ökosüsteeme, mis muudab ökoloogilise jätkusuutlikkuse Euroopa kalanduse majandusliku ja sotsiaalse tuleviku põhieelduseks;
4. tervitab samuti komisjoni esitatud kaht üldpõhimõtet ühise kalanduspoliitika tulemuslikuks ja edukaks reformimiseks, eelkõige vajadust anda sektorile suurem vastutus, mille aluseks on häid kalapüügitavasid soodustavate tingimuste loomine, kohandada ning pakkuda pikaajalisi kalanduse haldusmudeleid, et luua vahendeid, mis täiendavad ja parandavad kehtivat traditsioonilisest lubatud kogupüügist ja kvootidest koosnevat ühtset süsteemi, ning tegeleda laevastiku liigse püügi võimsuse probleemiga;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

5. tervitab komisjoni analüüsi, mis käsitleb kehtiva ühise kalanduspoliitika viit struktuuriprobleemi, ning nõustub analüüsis esitatud seisukohaga, et reformi keskmes peavad olema viis aspekti: laevastiku liigne püügivõimsus, mis on sügavalt juurdunud probleem; ebaselged poliitilised eesmärgid, mille tulemuseks on ebapiisav nõustamine otsuste tegemisel ja nende rakendamisel; otsuste tegemise süsteem, mis soodustab lühiajalisele eesmärgile keskendumist; raamistik, mis ei võimalda tööstusharul piisavalt vastutada; ning poliitilise tahte puudumine tagada ühenduse eeskirjade järgimine, koos nõuete eiramisega tööstusharu enda poolt;
6. tunneb heameelt selle üle, et on tunnistanud vajadust rakendada lihtsustatud raamistikku, et tagada vastuvõetavate meetmete abil parimad tulemused, ning rõhutab seetõttu, kui tähtis on suurendada selleks tehtavaid jõupingutusi;
7. kordab, et ühise kalanduspoliitika peamine eesmärk peaks olema tagada kalavarude ja kalandussektori majandusliku elujõulisuse taastamise abil nii kalavarude kui ka kalurite tulevik;
8. kordab, et ühine kalanduspoliitika peab tagama kalanduse pikaajalise jätkusuutlikkuse, et asjaomane tööstusharu saaks aidata kaasa rannikukogukondade sotsiaalmajandusliku elujõulisuse kaitsmisele, tagades elanikkonna varustamise kalaga, sõltumatuse toiduainetega varustamisel ja toiduainetega kindlustatuse ning kalurite elutingimuste parandamise, kindlustades seega kalandusest kõige rohkem sõltuvate rannikualade jätkusuutliku arengu;
9. on veendunud, et kalanduse juhtimist tuleb kavandada nii, et vähendada püügitegevuse mõju seotud ja sõltuvatele liikidele, ning et enne tähtsaid otsuseid tuleb teostada keskkonnamõju hindamine, nagu teistes tööstusvaldkondades;
10. rõhutab, et praegune ühine kalanduspoliitika on ühenduse üks integreeritumaid poliitikavaldkondi, mis annab ühendusele laiad volitused ja seega ka vastutuse mere elusressursside haldamisel ja säilitamisel, ning nõuab sidusrühmade tihedamat kaasamist;
11. rõhutab, et 2002. aastal toimunud ulatuslikust reformimisest hoolimata seisab ühine kalanduspoliitika 27 aastat pärast oma loomist sektori teatud valdkondades silmitsi tõsiste probleemidega, mille põhjuseks on ülepüük, liigne püügivõimsus laevastiku mõnedes osades, mis tuleb selgelt määratleda, energia ebatõhus kasutamine ja raiskamine, puudulik usaldusväärne uurimistöö kalavarude kohta, samuti muud tegurid, nagu sektorit praegu mõjutav majanduslik ja sotsiaalne langus, kalandus- ja vesiviljelusturu globaliseerumine, kliimamuutuse tagajärjed ning mere ökosüsteemide kehvast seisundist põhjustatud ressursside pidev vähenemine;
12. usub, et igasugune kalanduspoliitika peab arvestama mitme mõõtmega (sotsiaalne, keskkonnavalne ja majanduslik mõõde), mis nõuavad terviklikku ja tasakaalustatud lähenemisviisi, mis ei sobi nägemusega, mis paneb nimetatud mõõdmed vastavalt prioriteetide eelnevale määratlusele olulisuse järjekorda;
13. rõhutab, et kalanduse (mis on strateegilise tähtsusega tööstusharu) ja kalanduses hõivatud elanikkonna elujõulisuse tagamine ning mere ökosüsteemide jätkusuutlikkuse säilitamine on omavahel ühitatavad eesmärgid;
14. on seisukohal, et probleeme, nagu ülepüük, ülevesteeerimine ja raiskamine, ei tohiks pidada üldisteks või ülemaailmseteks probleemideks, vaid pigem konkreetsete kalalaevastike ja püügipiirkondadega seotud probleemideks, ning need tuleks lahendada viisil, mis arvestab nimetatud eripäradega;
15. rõhutab, et parlament on eelmistel ametiaegadel juhtinud tähelepanu tõsiasjale, et kõik ettevõtjad ei järgi piisaval määral ühise kalanduspoliitika eeskirju, ning kutsunud ELi pädevaid asutusi ja kõiki liikmesriike korduvalt üles parandama kontrollimisi, ühtlustama inspeksiooni- ja sanktsioonikriteeriume ning püügi aruandlussüsteeme, tagama inspeksioonitulemuste läbipaistvust ning tugevdama ühenduse inspeksioonisüsteeme, et luua eeskirju järgiv kultuur, kaasates peamisi sidusrühmi ning andes neile suurem vastutus;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

16. märgib, et uus kontrollimäärus sisaldab mitmeid meetmeid, mille edu ja kulutasuvust saab ühise kalanduspoliitika reformi raames kriitiliselt hinnata;
17. rõhutab, et paljud ühise kalanduspoliitika ees seisvatest probleemidest tulenevad suutmatuses rakendada hea valitsemistava põhimõtteid;
18. rõhutab, et jõustunud Lissaboni lepingu alusel ei ole parlament enam üksnes nõuandeorgan, vaid temast saab kalandussektoris kaas-seadusandja, jagades otsustusõigust nõukoguga, välja arvatud lubatud kogupüügi ja kvootide kehtestamisel;
19. rõhutab, et piirkondlikud kalandusorganisatsioonid (RFMO) ja kalandusalased partnerluslepingud peaksid etendama olulist rolli heade kalapüügitavade juhtimisel ja kohaldamisel oma pädevus- ja rakendusvaldkondade piires, ja et ELi ülesanne peaks olema edendada kalanduse võimalikult kõrgetasemelisi kaitse- ja majandamisstandardeid;
20. on seisukohal, et ELi vetes tuleks luua piirkondlikud juhtimisorganid, mis hõlmavad liikmesriike ja vastavaid sidusrühmi, et nad täidaksid võtmerolli heade kalapüügitavade juhtimisel ja kohaldamisel ELi pädevusalade piires;
21. rõhutab, et ühise kalanduspoliitika reform tuleks lõpule viia 2011. aasta algul, et tagada selle nõuetekohane arvessevõtt aruteludes ELi eelseisva finantsraamistiku üle ning garanteerida reformitud ühise kalanduspoliitika täielik elluviimine;
22. rõhutab, et negatiivse mõju vähendamiseks mere ökosüsteemidele tuleks arvesse võtta teaduslikult põhjendatud teadmisi ning sektori vajaduste rakendusuringuid ning et on vaja luua kalavarude kaitse ja säästva haldamise poliitika (seda pidevalt täiustades), millesse on kaasatud ja milles osalevad vaatlejatena ühistute valdkonna teadustöötajad ning liikmetena piirkondlike nõuandekomisjonide täievolilised esindajad; rõhutab samas, et täpsete teadusandmete puudumine kalanduse ja mere ökosüsteemide kohta ei tohi takistada ettevaatusprintsipi kohaldamist uues ühises kalanduspoliitikas;
23. rõhutab, et olenemata mõnede kalanduse haldamise mudelite muutmise menetluste keerukusest ja raskustest, eelkõige õiguslikest probleemidest, mis võivad selles protsessis ilmned, ei ole need ületamatud, nagu on näidanud muude haldusmudelite edukas kohaldamine mujal maailmas; kutsus komisjoni üles hoolikalt uurima, kas oleks võimalik võtta kasutusele uued haldusmudelid, täiendamaks olemasolevaid kalanduse haldamise mudeleid;
24. juhib tähelepanu asjaolule, et võetud utiliseerimismeetmetest hoolimata on liigne püügivõimsus jätkuvalt tõsine probleem ning Euroopa laevastiku mõnesid segmente, eelkõige väikesemahuliste laevastike osas, ei ole veel piisavalt uuendatud ja endiselt kasutatakse laevu, mis on vananenud või väga vanad ja mis tuleb moderniseerida või välja vahetada, et tagada suurem pardaohutus ja väiksem keskkonnamõju ilma püügivõimsust suurendamata;
25. rõhutab kalurite ühingu, tootjaorganisatsioonide ja muude sektori ühenduste tähtsust sektori sujuvale toimimisele ja arengule;
26. toonitab, et jätkusuutliku vesiviljeluse edu sõltub ettevõttesõbralikust keskkonnast riiklikul ja/või kohalikul tasandil ning et liikmesriikidel ja piirkondlikel ametiasutustel peaks olema võimalik arvestada sobiva ühenduse raamistikuga sektori harmoonilise arengu ning jõukust ja töökohti loova potentsiaali täieliku realiseerimise nimel, mis eelistab kalureid, kelle tegevus on hääbumas;

Neljäpäev, 25. veebruar 2010

27. rõhutab, et Euroopa Liidu rahvastiku kasvul ja ELi tulevastel laienemistel ning kliimamuutuse teguritel võib olla märkimisväärne mõju praegusele kalanduse ja kalakasvatuse haldamise struktuurile;
28. märgib hämmastusega, et rohelises raamatus ei märgita kalasadamate olulist rolli kalandussektoris, arvestades et sadamad on ühed peamised osalejad kalade lossimise, ladustamise ja turustamise süsteemis; kutsub seetõttu komisjoni üles rõhutama sadamate osa kalandussektoris, pidades silmas arenguid, mis on tekitanud vajaduse infrastruktuuri ajakohastamiseks; on lisaks seisukohal, et Euroopa kalasadamad on suutelised tulevikus andma panuse sertifitseerimissüsteemide arendamisse ja pakkumisse ning püügi jälgitavuse parandamisse;
29. rõhutab, et naiste täielik osalemine sektori tegevuses võrdsetele alustel meestega on üks põhieesmärke, mis peab kajastuma kõikides sektori jaoks kavandatud poliitikates ja vastuvõetud meetmetes;
30. kordab, et kalandus on oluline majandustegevus mitte üksnes toidu mõttes, vaid ka sotsiaalses, harrastuslikus ja kultuurilises mõttes, ning et paljudel Euroopa rannikualadel on kalandus peamine – ja mõnel juhul ka ainus – elatusallikas paljudele peredele, kes sõltuvad sellest otseselt või kaudselt, aidates samas koos muude merendustegevustega rannikualasid elavdada ning kindlustada nende sotsiaal-majanduslikku struktuuri;
31. peab vajalikuks väärtustada ja austada naiste rolli kalanduses ning püügipiirkondade jätkusuutlikus arengus; kutsub liikmesriike üles võtma vajalikke meetmeid tagamaks, et abistavad abikaasad oleksid kaitstud vähemalt võrdsel tasemel füüsilisest isikust ettevõtjatega ning samadel tingimustel, mida kohaldatakse viimati nimetatute suhtes, sealhulgas pidades silmas ligipääsu asjaomasele elukutsele ja õigust kalastada; kutsub komisjoni ja liikmesriike tegema koostööd, et toetada võrdsete võimaluste põhimõtet ja inkorporeerida see Euroopa Kalandusfondi rakendamise erinevatel etappidel (kaasa arvatud väljatöötamise, rakendamise, seire ja hindamise etapil), nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1198/2006 artiklis 11;
32. nõuab tungivalt, et komisjon tagaks, et kõige haavatavamad rühmad kalandussektoris, eriti naistöötajad, naiskalurid ja karploomade naissoost korjajad, ei oleks ressursidele juurdepääsuõiguste jagamisel ebasoodsamas olukorras, julgustades nende osalemist piirkondlikes nõuandekomisjonides;
33. on endiselt seisukohal, et edaspidised kaasnevad finantsmeetmed peaksid arvestama uue ühise kalanduspoliitika eesmärkidega; on sellega seoses seisukohal, et mitmeaastase finantsraamistiku 2014–2020 raames läbiräägitavates rahalistes vahendites tuleks ette näha suurem ühise kalanduspoliitika eelarve, mis loob vajalikud finantstingimused vastuvõetud reformisuuniste täielikuks rakendamiseks ja praktiliseks arenguks; rõhutab, et ühine kalanduspoliitika eeldab ühendusepoolset õiglast rahastamist, et tagada vee-elusressursside kasutamine viisil, mis kaitseb jätkusuutlikkust majanduslikust, keskkonnakaitse ja sotsiaalsest seisukohast; lükkab tagasi katsed anda ühise kalanduspoliitika kulud tagasi riikide pädevusse;
34. on arvamusel, et sektorile antava kehtivas mitmeaastases finantsraamistikus 2007–2013 ette nähtud ühenduse toetuse järjestikused vähendamised, eelkõige Euroopa Kalandusfondile ja turu ühisele korraldusele eraldatud assigneeringute vähendamine, on tegurid, mis on viinud olukorra halvenemiseni sektoris;
35. rõhutab, et struktuuri- ja ühtekuuluvusfondide, sealhulgas Euroopa Kalandusfondi vahendite jaotamisel tuleks säilitada lähenemispõhimõte, kooskõlas solidaarsuspõhimõtte ning majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvusega;
36. peab vajalikuks kehtestada üleminekuperiood, et kõnealust ühise kalanduspoliitika reformi saaks selle ühise poliitika kehtiva raamistikuga nõuetekohaselt ühtlustada;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

Konkreetsed aspektid

Ressursside kaitse ja säilitamine ning teaduslikult põhjendatud teadmised

37. on seisukohal, et ühise kalanduspoliitika kohustused püügivõimaluste vähendamise, kõrge saastatuse taseme ning suureneva rahvusvahelise konkurentsi majanduslike ja sotsiaalsete tagajärgede elimineerimiseks peavad olema kooskõlas sektori pikaajalise jätkusuutlikkusega;

38. on seisukohal, et ühises kalanduspoliitikas tuleks võtta vastu ökosüsteemil põhinev lähenemisviis, mida tuleks võrdselt arvestada igasuguses majandustegevuses, mis avaldab mõju merekeskkonnale, asetades rõhu selliste rannikualade integreeritud majandamisele, kus leiduvad keerukad ökosüsteemid ja kus tuleb luua habras ökoloogiline tasakaal keskkondlike, majanduslike, sotsiaalsete, puhkemajanduslike ja kultuuriliste huvide vahel; kutsub seoses sellega komisjoni üles tagama, et ühise kalanduspoliitika reform hõlmaks ka meetmeid, mis on vastu võetud kliimamuutusega võitlemiseks, ja näeks ette nende meetmete rakendamiseks piisava rahastamise;

39. jääb arvamuse juurde, et ühise kalanduspoliitika reformi puhul tuleb jätkuvalt järgida ettevaatusprintsiipi, mis on ette nähtud vastutustundliku kalapüügi juhendis ja New Yorgi kokkuleppes, et vältida mis tahes ohtu liikide püsimajäämisele ja/või jätkusuutlikkusele tulevikus;

40. on arvamusel, et kohalikele kalandusega tegelevatele kogukondadele tuleks alati võimaldada esmane juurdepääs kalavarudele, kuigi juurdepääsuõiguste aluseks peaksid olema ajakohastatud kriteeriumid ja mitte enam üksnes ajalooliste väljapüükide kriteerium, ja et selle määramiseks, kellel on õigus kala püüda, tuleks järk-järgult sisse viia keskkondlikud ja sotsiaalsed kriteeriumid, sh püügivahendite selektiivsus, kaaspüük ja saagi vette tagasi laskmine, merelise elukeskkonna häirimine, panus kohalikku majandusse, energiatarbimine ja CO₂ heitkogused, lõpptoodangu kvaliteet, pakutav tööhõive ja ühise kalanduspoliitika reeglite järgimine, ning et esikohale tuleks seada kala püük inimtoiduks; on veendunud, et selliste kriteeriumide kasutamine võiks soodustada arengut, mis toob kaasa paremad püügitavad ning keskkondlikult, sotsiaalselt ja majanduslikult jätkusuutlikuma kalamajanduse;

41. on seisukohal, et ajaloolisi õigusi on varem kaitstud suhtelise stabiilsuse põhimõtetega ja et iga uus haldussüsteem peab säilitama rannikualade suhtelisest stabiilsusest tulenenud eelised;

42. on veendunud, et saagi vette tagasi laskmine ei ole jätkusuutlik kalastustava ja tuleks järk-järgult kaotada, ning et see tuleks saavutada positiivsete ning vajadusel ka negatiivsete stiimulite loomisega kaluritele püügi selektiivsuse parandamiseks; on seisukohal, et kui stiimulid mõistliku ajavahemiku jooksul ei vähenda saagi vette tagasi laskmist, tuleks rakendada saagi vette tagasi laskmise keeldu;

43. on seisukohal, et eespool nimetatud pikaajaline sektori jätkusuutlikkus, ökosüsteemil põhinev lähenemisviis, ettevaatusprintsiibi rakendamine ja asjakohaste püügivahendite valik saavad teostuda vaid detsentraliseeritud kalanduspoliitika kontekstis, kus tehakse otsuseid vastavalt konkreetsete kalapüügi- ja merepiirkondade olukorrale;

44. peab vajalikuks tagada kõrgendatud keskkonnatundlikkusega rannikualade (s.o bioloogiliste ressurside põhiliste kudemis- ja kasvatuspiirkondade) tulemuslik kaitse;

45. nõuab, et komisjon annaks hinnangu mõjudele, mida kliimamuutusega võitlemiseks võetud meetmed võivad avaldada kalandusele ja merekeskkonnale;

46. on seisukohal, et kõikehõlmava laevastikuuuringu tulemusi tuleks võrrelda olemasolevate kalavarudega, et määrata kindlaks, millised laevastikud on varudega tasakaalus ning milliseid tuleb vähendada ja kui palju, nii nagu see on ette nähtud määruses (EÜ) nr 2371/2002;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

47. rõhutab, et nagu uues, 20. novembril 2009. aasta vastu võetud kontrollmääruses (nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 55 esimene lõik) on sätestatud, peavad liikmesriigid tagama, et „nende territooriumil ja ühenduse vetes teostatav harrastuskalapüük oleks kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkide ja eeskirjadega”;

48. nõuab, et komisjon arutaks sotsiaalseid mõjusid ja tõsist kahju, mida kalamajandusele põhjustavad mõned röövloomad ja -linnud (näiteks hüljeste ja kormoranide liigsuured populatsioonid);

49. juhhib tähelepanu sellele, et riiklikul ja Euroopa tasandil on rohkem vaja investeerida rakendusuuringutesse ja teadustegevusse kalandusvaldkonnas, ergutada kollektiivseid teadusorganisatsioone, mille pädevus ja kogemused on viimastele aastatel suurenenud, ning vajadusele kalandussektorit paremini siduda teadustegevuse raamprogrammide teemavaldkondadega; rõhutab, et kalandusvaldkonna uuringuid ja teadustegevust tuleb koordineerida Euroopa tasandil; on veendunud, et on oluline vähendada ebamäärasust teaduslikes hinnangutes ning et kogutaks asjakohaseid sotsiaalseid ja majanduslikke andmeid ning liigitataks need hinnangutesse; on seisukohal, et tuleks toetada sidusrühmade poolt esitatava teabe kaasamist hinnangutesse; rõhutab, et uus ökosüsteemil põhinev lähenemisviis hõlmab valdkondadevahelist teadustegevust;

50. rõhutab, et kalanduse teaduslikud uuringud on kalanduse juhtimises väga oluline ja hädavajalik vahend nende tegurite tuvastamisel, mis mõjutavad kalavarude arenemist, ning mille abil korraldatakse kvantitatiivset hindamist ning töötatakse välja mudeleid, mis teeb võimalikuks kalavarude arengu prognoosimise, kuid aitab paremaks muuta ka püügivahendeid, laevu ning kalurite töö- ja ohutustingimusi koos kalurite teadmiste ja kogemustega;

51. rõhutab, et teaduslikes uuringutes tuleks arvestada püügitegevuse sotsiaalsete, keskkonnaalaste ja majanduslike tahkudega; peab oluliseks hinnata eri kalandusjuhtimissüsteemide/vahendite mõju tööhõivele ja kalanduses hõivatud elanikkonna sissetulekutele;

52. rõhutab vajadust võimaldada kalanduse teaduslikes uuringutes osalevatele teadlastele ja tehnilistele ekspertidele asjakohased tööttingimused, korralikud õigused ja töötasu;

53. on veendunud, et tuleb suurendada sektori asjakohase infotehnoloogia ning arvutisüsteemide kasutamist andmete kogumiseks ja edastamiseks nii piirkondlikele kui ka riiklikele haldusasutustele, spetsialistidele ja tootjaorganisatsioonidele, parandades nii teabe kättesaadavust ja läbipaistvust;

54. on veendunud, et uue tehnoloogia kohustuslik kasutamine kalalaevadel (kalandusinspeksiooni ja -kontrolli tarbeks) tuleks sisse viia järk-järgult ning kasutades üleminekuperioodi, eesmärgiga muuta kohanemine sektorile hõlpsamaks;

55. tunnistab, et nii siht- kui ka mittesihtliigid, nagu kalad, haid, kilpkonnad, merelinnud ja mereime-tajad, on aistimisvõimelised olevused, ning kutsus komisjoni üles toetama selliste püügi- ja surmamismee-todite arendamist, mis vähendaksid mereloomade asjatuid kannatusi;

Kalanduse tasuvus ja eriala väärtustamine

56. juhhib tähelepanu asjaolule, et ühise kalanduspoliitika reformimisel tuleb arvestada EL otsust, et kalavarude kasutamist tuleb juhtida maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärki rakendades, mida tuleks mõista pigem kasutamise taseme ülempiirina kui eesmärgina, kuid rõhutab, et see tuleb kokku sobitada mitme liigi põhise lähenemisviisiga, mis võtab arvesse kõiki püügipiirkonna liike ja väldib praegust lähene-misviisi, mille puhul maksimaalset jätkusuutlikku saagikust arvestatakse iga liigi kohta eraldi; on seisukohal, et see eesmärk on soovitatav viia ellu praktilisel teel, võtta aluseks teaduslikud andmed ja mõõta sellega kaasnevaid sotsiaalmajanduslikke tagajärgi;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

57. rõhutab, et oluline on toetada kalurite ja teadlaste koostööd nii majanduslikult kui poliitiliselt, nii et oleks võimalik anda meres valitsevaid tingimusi tõsemalt kajastavat nõu, mida oleks võimalik kiiremlt rakendada;

58. rõhutab kalandussektori olulisust äärepoolseimate piirkondade sotsiaalmajanduslikus olukorras, tööhõives ning majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse edendamisel; tuletab meelde, et ühenduse äärepoolseimad piirkonnad on sotsiaalmajanduslikust seisukohast mahajäänud, mille tingivad nende kõrvaline asukoht, saareline asend ja isoleeritus, väike pindala ning halvad maastiku- ja ilmastikuolud, nende majanduslik sõltuvus vähestest toodetest, eriti kalandustoodetest, piiratud turud ja nende kahetine olemus (olles nii ühenduse piirkonnad kui ka territooriumid, mis asuvad arengumaa-keskkonnas), ning et need tunnused õigustavad positiivset diskrimineerimist ühise kalanduspoliitika mõnes valdkonnas, eelkõige seoses laevastiku kaasajastamise ja uuendamise toetamisega;

59. nõuab, et komisjon tunnistaks äärepoolseimate piirkondade ja majanduslikuks toimetulekuks peaaegu täielikult kalandusest sõltuvate kaugete saarekogukondade eripärasid ja nendevahelisi erinevusi ning edendaks toetusmeetmeid, mis parandavad kalanduse bioloogilist ja sotsiaalset jätkusuutlikkust neis piirkondades;

60. toetab kalandusprogrammi POSEI (äärepoolseimate piirkondade teatavate kalandussaaduste turustamisest tingitud lisakulude hüvituskava) jätkamist samal viisil nagu põllumajandusprogramm POSEI; on sellega seoses veendunud, et kõnealune kava peaks kehtima tähtajatult, kuna äärepoolseima piirkonna staatus on alaline tegur;

61. peab vajalikuks kutsealade vaheliste klasterite loomist kalandussektoris, kuhu oleksid kaasatud omanikud, töötajad, töötlejad, vahendajad jne, mis edendaks dialoogi eri sidusrühmade vahel sektori igal tasandil;

62. nõuab, et komisjon koostaks vastavad ühenduse toetusprogrammid rannapüügi, väikesemahulise kalapüügi ning karpide ja vähiliste püügi jaoks, mida teostavad tavaliselt väikesed või keskmise suurusega püügiüksused, et aidata nendel laevastikel ületada oma tavapäraseid struktuurilisi raskusi, kasutades paremini ära võimalusi, mida neile pakub Euroopa Kalandusfond, mille mitmed meetmed on juba suunatud eranditult väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, ning aidates neil eelkõige saavutada paremat juurdepääsu turgudele ja tõsta oma toodete väärtust;

63. nõuab, et komisjon ja liikmesriigid edendaksid kalurite ja väikelaeva juhtide asjakohast kutseõpet, sealhulgas kohustuslikke hariduskavasid kalanduse nn parimate tavade ja mereökoloogia aluste osas, mis on mõeldud neile, kes vajavad kutsekvalifikatsioon, eesmärgiga parandada kutsekvalifikatsioonide taset, tõsta elukutse mainet ja kaasata suuremal määral kohanemisvõimelisi noori, kes oleksid valmis tööalaseks liikuvuseks ning suurendaksid ettevõtlikkuse vaimu sektoris ja ühendaksid kõik tehnilised, teaduslikud ja kultuurilised elemendid, mis on vajalikud selleks, et lükata ümber laialt levinud arusaamine, et kalandus on perifeerne tegevus;

64. rõhutab, et kutseoskused on nii tootlikkuse kui ka palkade tõstmise seisukohalt oluline tegur; tuletab meelde, et kvalifitseeritud töökohad on omased tehnoloogiliselt arenenud ettevõtetele, mis tähendab paremat töötasu, eeskirjade paremat tundmist (ja seetõttu suuremat tõenäosust neid täita) ning kalanduse ja ökosüsteemide vaheliste seoste paremat tõlgendamist ja järgimist;

65. on veendunud, et kõigile kalandusettevõtjatele ning karpide ja vähiliste püügiga tegelejatele, olgu tegemist meeste või naistega, tuleb kõigis liikmesriikides tagada lihtne juurdepääs Euroopa Liidu rahastamisvahenditele ja ühesugune staatus, et võimaldada neile täielik sotsiaalkindlustus ning kaitse iga liikmesriigi sotsiaalhoolekandesüsteemis; rõhutab, et tuleb paika panna strateegia, millega toetatakse rahaliselt kalandustöötajaid, kelle tegevus võib väheneda või kes võivad kaotada töö, kuna püügimahtu tuleb kohandada olemasolevate kalavarude või kalavarude taastamiskavadega;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

66. kutsub liikmesriike üles sõlmima oma vastavate tööõigust käsitlevate õigusaktide raames kollektiivlepinguid, mis leiaksid heakskiitu Euroopa laevastikelt, et parandada nende töötingimusi ja -ohutust;

67. peab vajalikuks tagada tootjate suurem osalus värske kala ja muude kalandustoodete turustusahelas ja vähendada vahendajate arvu selles, võimaldada tootjaorganisatsioonide ja muude sidusrühmade suurem kaasatus kalanduse haldamisse ja kalandustoodete turustamisse eesmärgiga muuta püügi alasektor võimalikult tulutoovaks ning soodustada ja toetada igasugust tootjatepoolset otsemüügi- ning turustustegevust, mille abil on võimalik seda ahelat lühendada;

68. kutsub komisjoni üles parandama kalandustoodete päritolu ja kvaliteeti puudutava teabe edastamist tarbijatele ning koostama ökomärgise programmi, et tõsta kalandustoodete mainet ja edendada tarbijate tervist, lähtudes selle programmi puhul rangest järelevalvest ja täielikust jälgitavusest alates tooraine saamisest ja lõpetades lõpptootete turustamisega, nii kalapüügist või vesiviljelusest pärit värske saagi kui ka töödeldud toodete müügi puhul;

69. kinnitab, et ette tuleb näha ühenduse turule sisenevate kalandus- ja vesiviljelustoodete, kaasa arvatud importtoodete järelevalve- ja sertifitseerimismeetmete range täitmine, et kindlaks teha nende päritolu säästvast kalandusest ning vajaduse korral see, kas neid on sobivalt töödeldud; juhhib samuti tähelepanu vajadusele tagada importtoodete jälgitavus ning vastavus ühenduse toodetele kehtestatud tervishoiu-, keskkonna- ja sotsiaalsetele nõuetele, eesmärgiga luua ühenduse turul võrdsed võimalused;

Haldusmudelid, detsentraliseerimine, suurem vastutus ning järelevalve

70. juhhib tähelepanu asjaolule, et kuna kalapüük on tegevus, milles kasutatakse isetaastuvaid ressursse, on kalanduse juhtimise esimene ja kõige olulisem ülesanne kontrollida (otseselt või kaudselt) kogu püügikoorust sellisel viisil, mille abil saavutada eesmärk tagada avalikkuse varustamine kalaga ressursside säästliku kasutamise raamistikus;

71. peab vajalikuks kehtestada poliitiline raamistik, mis võimaldaks sektorit puudutavaid otsuseid vastu võtta keskpikas ja pikas perspektiivis ja kasutada erinevaid tegevuskavu, mis oleksid kooskõlas mere ökosüsteemide ja kalanduse eripäraga ning Euroopa üksikute kalalaevastike ja tööstusharude erijoonetega;

72. on seisukohal, et kuigi pikaajalised strateegilised eesmärgid võidakse töötada välja ELi tasandil, tuleks liikmesriikidele ja piirkondlikele organitele anda tegelik vastutus konkreetsete tegevuskavade väljatöötamise ja rakendamise eest, kusjuures Euroopa institutsioonide roll oleks kindlustada keskmise eesmärkide täitmine;

73. on seisukohal, et kogu ELi kalanduse ja/või geograafiliste kalapüügipiirkondade jaoks tuleb koostada pikaajalised majandamis- ja taastamiskavad; nõuab, et need kavad lähtuksid ettevaatusprintsipi, tugineksid teaduslikele nõuannetele ja vastaksid järjepidevatele kriteeriumidele, millega tagatakse ökosüsteemil põhinev lähenemisviis; on veendunud, et neid kavasis tuleks korrapäraselt kontrollida, nii et vajadusel oleks võimalik neid kiiresti kohendada mis tahes uute oludega;

74. on seisukohal, et majandamis- ja taastamiskavasid tuleks teaduslikult hinnata ning simulatsioonide abil rangelt testida, et tagada nende eesmärkide saavutamise suur tõenäosus, vaatamata paljudele ebakindlatele andmetele, mis on omane meie teaduslikele teadmistele merekeskkonna ja kalavarude omaduste kohta;

75. nõuab, et komisjon uuriks kõiki alternatiivseid meetodeid üleüldise probleemiga tegelemiseks ning võimalusi laevastiku teatud osade kaasajastamiseks püügivõimsust suurendamata;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

76. on seisukohal, et kalandussektori otsesem kaasatus ühise kalanduspoliitika kujundamisse ja haldamisse võiks oluliselt vähendada vette tagasi lastavat saaki; on seisukohal, et tulemustpõhise haldusega liituvaid eksperimente tuleks võimalikult ulatuslikult toetada; arvab, et selleks on vaja kontrollimäärus (nõukogu määrus (EÜ) nr 1224/2009) läbi vaadata, kuigi see võeti vastu alles 2009. aasta lõpus;

77. on seisukohal, et kalandussektori juhtimise süsteem peab loobuma traditsioonilisest ülalt alla lähenemisviisist ning selle asemel panema rõhku piirkondlikkuse ja subsidiaarsuse põhimõttele (horisontaalne detsentraliseerimine), ilma et see tooks kaasa piirkondlikku diskrimineerimist või kalanduspoliitika ühise kohaldamise muutmist, suhtelise stabiilsuse põhimõtte hindamisele ja asjaolu hindamisele, kas kõnealuse hindamise järeldused eeldavad selle põhimõtte paindlikumat kohaldamist, ning sektori spetsialistide ja muude sidusrühmade kaasamisele; lükkab kindlalt tagasi mis tahes katsed võtta vastu ühenduse kalanduse universaalne haldusmudel, arvestades ühenduse kalalaevastiku mitmekesisid erijooni, ning kutsub selle asemel üle võtma asjakohaselt arvesse Euroopa eri merede konkreetseid eripärasid; rõhutab samas, et ohtu ei tohi seada tootjate võrdseid võimalusi Euroopa turul ega konkurentsitingimuste ühtlustamist;

78. nõuab, et komisjon töötaks välja eraldiseisva, selgelt määratletud, liberaalse, bürokraatiavaba ja lihtsustatud mudeli väikesemahulise rannikupiügi haldamiseks, mille raames Euroopa institutsioonid kehtestavad üldised eesmärgid, mille liikmesriigid peavad saavutama vastavalt oma strateegiatele;

79. tunnustab iseseisva juhtimise ja piirkondlikkuse potentsiaali eeskirju järgiva kultuuri loomisel;

80. usub, et sidusrühmade kaasamine kalanduse haldamise poliitika kavandamisse ning juhtimisse võib aidata tõhustada haldusmeetmeid ning usub seetõttu, et positiivset uuenduslikkust individuaalsel, kohalikul või liikmesriigi tasandil tuleks tunnustada, julgustada ja stimuleerida;

81. peab oluliseks ühise kalanduspoliitika võimalikku detsentraliseerimist käsitlevat suuremat arutelu ja analüüsi, kus osaleksid kõik sidusrühmad institutsioonide ja sektori tasandil;

82. nõuab, et komisjon uuriks hoolikalt võimalust võtta vastu uued kalanduse haldamise mudelid, mis täiendaksid lubatud kogupiügi ja kvootide süsteemi, välja arvatud juhul, kui see süsteem võib olla jätkuvalt asjakohane, sest sellised meetmed hõlbustaksid vette tagasi laskmise poliitika rakendamist ja võimaldaksid laevastikku palju paindlikumalt kohandada kooskõlas kalavarude praeguse mitmekesisuse ja levikuga; nõuab, et komisjon uuriks, kas suhtelise stabiilsuse põhimõtte osas tuleks teha muudatusi, ning eelkõige seda, kuidas kalandusest väga sõltuvatele rannikukogukondadele saaks kalavarude jagamisel anda eeliseid, ning kui muudatusi peetakse vajalikuks, siis millised need peaksid olema;

83. on seisukohal, et püügikoormusel põhinev haldusmehhanism võimaldaks välja töötada tõhusa vette tagasi laskmise poliitika ja lihtsustada praeguseid haldus- ja kontrollimenetlusi, mis on ülemäära aeganõudvad ja kallid nii sektori kui ka liikmesriikide ametiasutuste jaoks;

84. on arvamisel, et püügikoormust ei saa mõõta ainult ühtemoodi, ilma et võetaks arvesse laevade ja püügivahendite erinevusi; on arvamisel, et püügikoormuse kontrollimise meetme puhul tuleks arvesse võtta erinevaid liike, püügivahendite tüüpe ja piügi hinnatud mõju iga liigi varule;

85. on seisukohal, et haldusmudeli mis tahes muutmine peaks hõlmama kohaldamise üleminekuperioodi üksnes iga liikmesriigi siseselt, et vältida järske muudatusi ning hinnata tulemusi, enne kui laiendada nende kohaldamist ühenduse tasandile;

86. on samuti seisukohal, et mis tahes uue haldusmudeli aluseks tuleb võtta praegune korraldus, mis põhineb suhtelisel stabiilsusel, kuid peab vältimatuks, et tulevases ühises kalanduspoliitikas tuleb tunnustada püügikvootide kasutamise praegust olukorda, muutes süsteemi piisavalt paindlikuks, et lõpetada investeringute majandusliku tõhususe ja tasuvuse takistamine;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

87. on seisukohal, et mida suurem on osaluse tase, mida selgemad on eesmärgid ja mida suuremat majanduslikku ja sotsiaalset tuge pakutakse asjaomastele isikutele, seda paremini mõistetakse mitmeid kalavarude juhtimist käsitlevaid meetmeid, kiidetakse neid heaks ja rakendatakse; rõhutab vajadust rakendada mehhanisme, et toetada või maksta kompensatsiooni kaluritele, keda mõjutavad mitmeaastaste taastamis- või majandamiskavade majanduslikud ja sotsiaalsed tagajärjed ning ökosüsteemide kaitsemeetmed;

88. on seisukohal, et piirkondlikud nõuandekomisjonid ning muud sidusrühmad ja Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuuri poolne nõustamine peaksid etendama aktiivsemat rolli nii ühise kalanduspoliitika reformis kui ka pärast seda ning neile tuleks logistiliselt ja rahaliselt kindlustada positsioon, kus nad saaksid oma ajakohastatud kohustusi tõhusalt ja täies mahus täita, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi eelnevates resolutsioonides, näiteks eelmainitud 24. aprilli 2009. aasta resolutsioonis;

89. nõuab tugevamat piirkondlikku mõju otsuste tegemisel ja ökosüsteemide ning looduslike tootmis-tingimuste piirkondliku eripära ulatuslikumat arvestamist koos piirkondlike nõuandeorganite püsivalt ulatuslikuma rolliga;

90. rõhutab Euroopa Kalanduskontrolli ja Inspeksiooni Agentuuri tähtsust reformitud ühise kalanduspoliitika kontekstis ning toonitab vajadust tagada kalanduskontrolli ühtlustamine ja objektiivsus ning kohaldada ühtset ja õiglast eeskirjade ja sanktsioonide süsteemi, suurendades sellega laevaomanike ja kalurite usaldust võrdse kohtlemise põhimõtte suhtes;

91. on seisukohal, et ühise kalanduspoliitika kontrollipoliitikas tuleks arvesse võtta järgmised aspekte:

- Euroopa Komisjoni poolne otsesem kontroll, kasutades maksimaalselt ära võimalusi, mida pakub kalanduskontrolli agentuuri loomine;
- õigusaktide lihtsustamine selliste normide vastuvõtmise kaudu, mis kohanduvad paremini eesmärkide täitmisega;
- põhimõtte kohaldamine, et õigusakti rikkuv osapool peab hüvitama teistele ettevõtjatele tekitatud kahju, ning
- alt-üles otsususte tegemise protsess, mis hõlbustab kontrollisüsteemi kohaldamist;

92. nõuab terviklikumat poliitikat, kus võetakse suurem vastutus, et liikmesriigid, kes ei ole täitnud oma kontrolli- ja kaitsekohustusi, ei saaks struktuurifondidest rahastamist ja muud ühenduse toetust uue kontrollimääruse artiklis 95 sätestatud tingimustel; peab väga oluliseks, et ELi ja riikide kalanduse rahastamine oleks paindlikult suunatud ainult ökoloogiliselt, majanduslikult ja sotsiaalselt jätkusuutlikule kalandusele tuginevasse tegevusse ning meetmetesse;

93. märgib, et ebaseaduslik, teatamata ja reguleerimata kalapüük on kõlvatu konkurentsi vorm, mis kahjustab tõsiselt kõiki Euroopa kalureid, kes järgivad ühenduse, siseriiklikke ja kolmandate riikide õigusakte ning tegutsevad vastutustundlikult;

94. tuletab meelde, et ebaseaduslik, teatamata ja reguleerimata kalapüük häirib kalandusturu ausat toimimist ja ohustab ökosüsteemide tasakaalu;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

95. kannustab ELi tunnistama oma vastutust maailma suurima kalaimportijana ja kalaturuna ning võtma endale juhtrolli ebaseadusliku kalapüügi ülemaailmse probleemi lahendamisel, kasutades kõiki olemasolevaid võimalusi, et viia võitlus ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu rahvusvahelise tegevuskava prioriteetide hulka, arvestades sellest tulenevat tõsist keskkonnakahju, sealhulgas mere ökosüsteemide vastupanu nõrgenemine kliimamuutuste mõjudele, ning ohtu toiduainetega kindlustatusele;

Ühenduse kalalaevastike haldamine

96. rõhutab, et ühise kalanduspoliitika reformi raames tuleb leida lahendusi, mis tagaksid püsiva ja alalise tasakaalu kalavarude ja laevastiku püügivõimsuse vahel;

97. kordab veel kord, kui oluline on kohandada laevastiku püügivõimsus olemasolevate kalavarudega, kuid toonitab, et komisjon ja liikmesriigid peaksid määratlema tegeliku liigse püügivõimsuse, tehes kindlaks need laevastikud, mis on oma praeguste püügivõimalustega võrreldes liiga suured;

98. toetab erinevat lähenemist avamerekalandusele jt sektoritele, mille struktuur ja äripotentsiaal on võrreldavamad muu majandustegevusega, ning teiselt poolt väikesemahulisele kalandusele, millel on tihedam seos rannikualade ja konkreetsete turgudega, madalam toodangumaht aluse kohta ning erinev kulu- ja tööhõivestruktuur;

99. toetab väikesemahulise kalapüügi ja tööstusliku kalapüügi mõistete uut määratlemist ning mõistetele aluseks olevate kategooriate suuremat paindlikkust, et neid saaks paremini kohandada ühenduse kalandussektori mitmekesisele olemusele; nõuab seetõttu, et komisjon viiks läbi üksikasjaliku ja põhjaliku uuringu ühenduse praeguse laevastiku suuruse, omaduste ja paigutuse kohta, ning et kategooriad määratletaks usaldusväärsete kriteeriumide alusel, nii et ei saaks esineda diskrimineerimist sarnaste laevastike või samades vetes tegutsevate eri liikmesriikide laevastike vahel;

100. kutsub komisjoni üles selgelt määratlema liigset püügivõimsust; peab vajalikuks teha kindlaks liigse püügivõimsuse põhjused ja eelkõige püügivõimsuse majanduslikud hoovad ning uurida võimalikke seoseid turupoliitikaga, arvestades, et mõningatel juhtudel võivad turujõud olla peamiseks arvestatavaks kriteeriumiks; on veendunud, et ühenduse laevastiku määratlemise kriteeriumid ei tohiks piirduda lihtsate numbriliste parameetritega ning peaksid sisaldama iga piirkonna jaoks diferentseeritud kaalutegureid, andes tulemuseks ühtse ja paindliku mudeli, mis oleks võimeline adekvaatselt reageerima kõikidele erinevatele olukordadele ühenduse laevastikus;

101. on arvamusel, et praegune Euroopa Kalandusfond ja kalandussektorile suunatud tulevased struktuurifondid peavad jätkama laevastiku uuendamise ja ajakohastamise toetamist, eelkõige seoses väikesemahulise ranna- ja kalapüügiga, kuna selle toetuse aluseks on ohutuse (mis vähendab tööõnnetusi), hügieeni ja mugavuse kriteeriumid ning keskkonnakaitse, kütusesäästu ja muud kriteeriumid, mis ei hõlma asjaomaste laevastike püügivõimsuse suurendamist;

102. on veendunud, et kalalaevastike toetamise poliitikas tuleks arvesse võtta selliseid tulemuspõhiseid kriteeriume nagu heade keskkonnasõbralike püügivõimude arendamine, eeskirju järgiva kalanduskultuuri austamine ja korraldusskeemide (tootjate ühendused) rakendamine;

103. pooldab lammutusfondi loomist, mis lahendaks tõhusalt ja lühiajaliselt liigse püügivõimsuse probleemid, vastavalt eeskirjadele, mis hoiaksid ära, et liikmesriigid saaksid selle kasutamist blokeerida;

104. on seisukohal, et pikas perspektiivis peaks kalalaevastik olema võimeline end ise rahastama ja säilitama konkurentsivõime liberaliseeritud kalandustoodete turul, kuid rõhutab, et see saab toimuda vaid sellise ühise kalanduspoliitika raames, mille kalanduse haldusmudel võimaldab ettevõtete tasuvust;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

Vesiviljelus ja töödeldud tooted

105. on veendunud, et tugev ja kvaliteetne vesiviljelussektor, mis on keskkondlikult jätkusuutlik, võib hoogustada kasvu sellega seotud sektorites ning edendada arengut ranna-, avamere- ja maapiirkondades, tuues ühtlasi märkimisväärset kasu tarbijatele ökoloogiliselt toodetud ja kvaliteetsete toidu näol;

106. on seisukohal, et ühenduse vesiviljeluse kaitset ja konkurentsivõimet tuleks parandada, toetades jätkuvalt ja olulisel määral teadustegevust ja tehnoloogilist arengut, koostades rannaalade ja vesikondade planeeringuid nii, et lihtsustada juurdepääsu neile aladele, ning arvestades vesiviljeluse erivajadustega ELi turupoliitikas; tunnistab turusekkumise süsteemi alusel loodud tootjaorganisatsioonide tähtsat rolli ning nõuab, et komisjon tegeleks nende eeskirjade osas konkreetset vesiviljelussektori erivajaduste ja nõudmistega;

107. on seisukohal, et vesiviljeluse säästev areng nõuab keskkonnahoidlikke tootmismeetodeid, sealhulgas säästlikke söödaallikaid, et vältida selliseid probleeme nagu vee eutrofeerumine, ning edendada kõrgema kvaliteediga toodete tootmist parandatud tervishoiustandardite ja orgaanilise vesiviljeluse ja loomade heaolu kõrgete standardite kehtestamise ning kõrgetasemelise tarbijakaitse kaudu; rõhutab, kui tähtis on kaasata stiimuleid orgaaniliseks vesiviljeluseks ning jõupingutusi vesiviljelusettevõtete tõhususe tõstmiseks;

108. peab vesiviljelust ühise kalanduspoliitika lahutamatuks osaks, millel on püügi alasektori suhtes täiendav roll, eriti seoses kalaliikidele vajalike toiduvarude kättesaadavuse, liikide kasutatavuse ja taastamisega, eelkõige nende liikide puhul, mis kannatavad looduses enim ülepüügi all;

109. nõuab, et toetataks investeeringuid kalakasvatuse uutesse tehnoloogiatesse, sh intensiivsetesse süsteemidesse, mis võimaldavad vee taaskasutust, kalakasvatuse kalda lähedal merevees ja magevees, samuti majanduslikult kasulike uute liikide kasvatust ja madalama keskkonnamõjuga sööda tootmist käsitlevatesse uuringutesse, toetades esmajärjekorras keskkonnasäästlikkuse parandamist; tunnistab mere vesiviljeluse mahupotentsiaali ja nõuab komisjonilt, et ta uuriks erimehhanisme sellise kaldalähedase merevee-kalakasvatuse arendamise toetamiseks;

110. peab vajalikuks kehtestada eeskirjad, millega kehtestatakse head turutavad (toodete kvaliteedi kontroll, tarbijakaitse, tollimaksud) ning aus konkurents väljastpoolt ELi pärinevate kalandustoodete, välja arvatud kolmandate osapooltega sõlmitud ELi kokkulepetes sisalduvate normidega hõlmatud toodete osas;

111. peab väga oluliseks, et kui laevastikule määratakse kalavarude taastamise eesmärgil bioloogilised puhkeajad, tuleks asjakohaselt arvesse võtta konservitööstust, juhul kui nende meetmetega hõlmatud liikidele ei ole muid tarneallikaid;

112. kutsub komisjoni üles esitama nõukogule ja Euroopa Parlamendile ettepanekuid, millega edendataks uuringuid leidmaks vesiviljeluse uusi liike, eelkõige taimtoidulisi liike, millel on kõrge kvaliteet ja lisandväärtus, ning edendama teadustegevust ja üleeuroopalist heade tavade vahetust seoses selliste liikide ja vastavate tootmis- ja turustusmeetoditega, et lahendada keskkonnaprobleeme ja kindlustada parem konkurentsivõime muude uuendtoitude puhul;

113. rõhutab vesiviljelusettevõtete rahastamise olulisust, sõltumata nende suurusest, võttes peamise kriteeriumina arvesse nende panust rannikuelu sotsiaalsesse ja majandusarengusse;

Neljapäev, 25. veebruar 2010*Turud ja kala turustamine*

114. jagab sektori poolt väljendatud kaebusi kalandus- ja vesiviljelustoodete ühise turukorralduse reformi seostamise pärast ühise kalanduspoliitika reformi protsessiga, vastupidiselt sellele, mis toimus kalanduse kontrollipoliitika puhul, mis tähendab tõenäoliselt seda, et tuleb oodata aastani 2013, et ühenduse ettevõtjatel oleks uus raamistik, mis aitaks neil oma tegevuse tasuvust võimalikult suurendada; loodab, et komisjon esitab viivitamata teatise kehtiva ühise turukorralduse tuleviku kohta;

115. peab vajalikuks kalandustoodete turu ühise korralduse kiiret kaugeleulatuvat läbivaatamist, et edendada selle panust sissetulekute kindlustamise kõnealuses sektoris, tagades turu stabiilsuse, parandades kalandustoodete turustamist ja suurendades loodud lisandväärtust;

116. rõhutab vajadust luua mehhanismid, millega edendatakse pakkumiste kontsentreerumist, eelkõige luues ja taaselustades tootjaorganisatsioone;

117. nõuab lisaks uuringu teostamist, milles analüüsitaks põhjalikult nõudluse koondumise üldist olukorda kalandustoodete turul, et teha kindlaks, kas on turustrateegiaid, mis rikuvad konkurentsieeskirju ja mille tulemusel langeb enamiku liikide hind;

118. peab vajalikuks luua turusekkumise mehhanismid, eelkõige kalapüügis, kus kasutatakse ülekantavatel kalapüügiõigustel põhinevat haldusmudelit, et vältida püügiõiguste liigset koondumist piiratud arvu ettevõtjate kätte (kaitseklauslid), kuna kui selline olukord esineks liikmesriigis, võiks see ohustada väikese-mahulise laevastiku elujõulisust, ning kui sellega oleksid seotud mitmed liikmesriigid, võiks see ohustada sektori jätkusuutlikust mõnes nendest liikmesriikidest;

119. palub samuti, et komisjon analüüsiks tulevastes kalavarude taastamis- ja majandamiskavades mõju ja tagajärgi, mida võib kaasa tuua püügi vähendamine Euroopa turul ja sellest tulenev asendustoodete sissetoomine kolmandatest riikidest, et leevendada toodete puudumist turul;

120. toonitab, et on vaja tagada ühise kaubanduspoliitika kooskõla ühise kalanduspoliitika eesmärkidega, tagamaks seda, et uued ELi järeleandmised (mitmepoolsed, piirkondlikud või kahepoolsed) kalandus- ja vesiviljelustoodete tariifsete ning mittetariifsete kaitsemehhanismide osas ei tühistaks ega ohustaks jõupingutusi, mida tehakse selle nimel, et tagada ühenduse toodetele piisavalt tasuvad turustusvõimalused;

121. on seisukohal, et tuleks teha kõik võimalik selleks, et mitte suurendada ELi juba niigi väga suurt sõltuvust kolmandate riikide impordist kalandus- ja vesiviljelustoodete osas;

122. peab vajalikuks, et EL tagaks ühenduse kalandustoodete, näiteks kalakonservide ja vesiviljelustoodete propageerimist väljaspool liitu, soodustades eelkõige nende sertifitseerimist ja rahastades nende tutvustamist rahvusvahelistel võistlustel ja messidel;

Välissuhted

123. on seisukohal, et eesmärk, millest peaks juhinduma ühise kalanduspoliitika välistegevus, on kaitsta ühenduse kalandushuve vastavalt ELi välispoliitikale;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

124. on seisukohal, et ühendus peaks olema tugevamalt esindatud piirkondlikes kalandusorganisatsioonides, FAOs, ÜROs ja muudes rahvusvahelistes organisatsioonides, et edendada rahvusvahelise kalanduse jätkusuutlikku juhtimist, võidelda ebaseadusliku kalapüügi vastu, tagada mere ökosüsteemide parem kaitse ning kindlustada kalandustegevuse tulevik;

125. on seisukohal, et tuleb välja töötada skeemid keskkonnasäästlikest ja sotsiaalselt õiglastest allikatest pärinevate kalandustoodete propageerimiseks nii Euroopa Liidus kui väljaspool;

126. nõuab, et ÜRO mereõiguse konventsiooni kohaselt peaks EL kiitma heaks kalavarudele juurdepääsu kolmanda riigi vetes vaid siis, kui on teaduslikult näidatud, et seal on varude ülejääk, mida selle kolmanda riigi kalurid ei suuda välja püüda, ning et seda ülejääki on võimalik püüda säästlikult, täites vähemalt samu standardeid, mis kehtivad ELis (püügivahendite selektiivsus jne);

127. on seisukohal, et uutele kalanduskokkulepetele kolmandate riikidega tuleks anda üldine hinnang Euroopa parlamendi kehtestatud kriteeriumide põhjal; on seisukohal, et nende kriteeriumide otstarve on saavutada tasakaal majanduslike huvide ja jätkusuutliku kalanduse vahel, tugevdades meie partnerite suutlikkust tagada oma vetes säästev kalapüük ja aidates sellega kaasa kalandussektori haldamise parandamisele väljaspool ELi, edendades kohalikku tööhõivet sektoris ning hoides ülal Euroopa Liidu kui ülemaailmse inimõiguste ja demokraatia kaitsja usaldusväärset kooskõlas ELi välispoliitikaga;

128. nõuab ka, et kalandusalastes partnerluslepingutes ette nähtud rahalise hüvitamiskorra puhul oleks eelarve suurema läbipaistvuse huvides selgelt eristatud kaubandusliku aspektiga seotud osa ja kolmandate riikidega tehtava kalandusalase arengukoostöö osa;

129. on arvamusel, et partnerluslepingud peaksid soodustama töökohtade loomist kolmandates riikides, vähendama vaesusetaset, arendama sektori jaoks tugistruktuure (kalasadamad, kala ladustamis- ja töötlemisrajatised jne) ja seeläbi vähendama Euroopa Liitu sisserändajate arvu;

130. usub, et kolmandate riikidega sõlmitud kokkulepete alusel antavat rahalist toetust tuleks kasutada nendes riikides kalandussektori edendamiseks ja arendamiseks, kas rahastamise kohustusliku suunamise kaudu infrastruktuuri (kalasadamad, ladustamis-, kalatöötlemisrajatised jne) ehitamiseks või tegevusvahendite (laevad, püügivahendid jne) andmise kaudu, et kalandustegevust saaks vastutustundlikult ja säästlikult teostada;

131. on veendunud, et kalandusalaste partnerluslepingute üle tuleb läbi rääkida kindlatel teaduslikel alustel, ning on seisukohal, et muude vajalike arengute puhul tuleb läbirääkimiste protsessi kaasata kõik tehnilised meetmed ja parandada märkimisväärselt lepingus sisalduvate sätete täitmismehhanisme;

132. nõuab, et asjaomase sektoriga konsulteeritaks läbirääkimiste protsessi käigus ning et kaugsõidu piirkondlikud nõuandekomisjonid osaleksid vaatlejatena lepingutes sätestatud ühiskomisjonides;

133. on arvamusel, et olukorra kasvav keerukus, vajadus lepinguid tõhusamalt jälgida ja asjakohasest osalemisest piirkondlikes kalastusorganisatsioonides tulenevate ülesannete suurenemine nõuab merendus- ja kalandusasjade peadirektoraadi inimressursside ja tehniliste vahendite suurendamist ning seda, et tuleks uurida tegevjuhtimise võimalikku detsentraliseerimist liikmesriikidesse;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

Integreeritud merenduspoliitika

134. on seisukohal, et ühine kalanduspoliitika nõuab globaalset lähenemist kalavarude majandamisele ning seda tuleks kooskõlastada keskkonna- ja arengupoliitika ning integreeritud merenduspoliitikaga;

135. peab õnnestumiseks, et Euroopa Komisjon on seadnud üheks oma prioriteediks integreeritud merenduspoliitika ning rõhutab, et ökosüsteemil põhinev uus lähenemisviis loob integreeritud merenduspoliitika ja ühise kalanduspoliitika vahele otsese ja esmatähtsa seose;

136. on veendunud, et püügitegevus tuleks sobivalt integreerida ja struktureerida laiemasse konteksti, mis hõlmab selliseid merendustegevusi nagu meretransport, mereturism, avamere tuulepargid ja vesiviljelus, ning see tuleks kaasata merendustegevuse klastritesse;

137. juhib tähelepanu asjaolule, et kalandus on üks ökosüsteeme enim mõjutav majandustegevus, kuna ta saab nendest märkimisväärseid ressursse ning seda mõjutab enim kõnealustes ökosüsteemides toimuv muu tegevus, näiteks turism, meretransport ja rannikualade linnaarendus;

138. on veendunud, et ühise kalanduspoliitika tegelik lõimimine integreeritud merenduspoliitikasse nõuab poliitilist tahet ning riiklike, piirkondlike ja kohalike kalandusorganite valmidust võtta vajalikke kohustusi; rõhutab, et pidades silmas ühise kalanduspoliitika eesmärke, kuid tunnistades samas vajadust merekeskkonda mõjutavate eri poliitikameetmete vahelise kooskõlastatuse järele, ei tohiks ühist kalanduspoliitikat allutada muudele, vahepeal kavandatud ühenduse poliitikameetmetele; on vastupidi seisukohal, et need hilisemad poliitikameetmed peavad kindlustama ja hõlmama kalanduspoliitika eesmärke;

139. rõhutab vajadust eraldada integreeritud merenduspoliitika jaoks piisavad rahalised vahendid ning kinnitab põhimõtet, et uued prioriteedid peavad vastama uuele rahastamisele; ei nõustu sellega, et integreeritud merenduspoliitikat tuleks rahastada Euroopa Kalandusfondist;

140. on seisukohal, et süstemaatiliselt tuleb rakendada nõuetekohast Euroopa mereala ruumilist planeerimist ning luua tuleks biogeograafilised alad, et kaitsta kõige ohustatumaid mere ökosüsteeme; tuletab sellega seoses meelde, et väikesemahuline kalapüük, merevesiviljelus ning karpide ja vähiliste püük toimub peamiselt kõige haavatavamates ökosüsteemides, kuna need on rannikule kõige lähemal, mistõttu vastasmõju on veelgi otsesem ja kohesem;

141. märgib, et komisjon tunnistab rohelises raamatus, et kaheteistkümne-meremiili-säte on üldiselt hästi toiminud ning et järelikult üks vähestest valdkondadest, kus ühine kalanduspoliitika on olnud suhteliselt edukas, on selline, kus kontroll on olnud liikmesriikide käes; nõuab seetõttu, et nimetatud põhimõtte oleks alaline;

*

* *

142. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Regioonide Komiteele ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele, kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomiteele, piirkondlikele nõuandekomisjonidele, kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomiteele, merekalapüügi alase valdkondliku sotsiaaldialoogi komiteele ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Neljapäev, 25. veebruar 2010

Tapahobuste transport Euroopa Liidus

P7_TA(2010)0040

Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2010. aasta kirjalik deklaratsioon tapahobuste transpordi kohta Euroopa Liidus

(2010/C 348 E/05)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse kodukorra artiklit 123,

- A. arvestades, et igal aastal transporditakse ligikaudu 100 000 tapahobust ebainimlikes tingimustes tarbetult pikkade vahemaade taha Euroopa Liitu ja Euroopa Liidu piires;
- B. arvestades, et hästi dokumenteeritud tõendusmaterjalide kohaselt transporditakse hobuseid pikkade vahemaade taha, mis põhjustab mitmesuguseid loomade heaoluga seotud probleeme nagu tõsised vigastused, haigused, kurnatus ja vedelikukaotus, kuna kehtivad õigusaktid on puudulikud;
- C. arvestades, et on olemas kindlaid tõendeid, et nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määrust (EÜ) 1/2005 (mis käsitleb loomade kaitset vedamise ja sellega seonduvate toimingute ajal) ei ole jõuliselt jõustatud;
- D. arvestades, et komisjonil on hetkel käsil nõukogu määruse (EÜ) 1/2005 läbivaatamine,
 1. võtab teadmiseks organisatsiooni World Horse Welfare petitsiooni tapahobuste pikamaa transpordi kohta Euroopas;
 2. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles organisatsiooni World Horse Welfare tõendusmaterjalide toimikut põhjalikult uurima seoses nõukogu määruse (EÜ) 1/2005 läbivaatamisega komisjoni poolt;
 3. nõuab tungival, et liikmesriigid ja Euroopa Komisjon jõustaksid jõuliselt nõukogu määrust (EÜ) 1/2005;
 4. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev deklaratsioon koos allakirjutanute nimedega ⁽¹⁾ nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

⁽¹⁾ Allakirjutanute nimekiri on avaldatud 25. veebruari 2010. aasta protokollis lisas 1 (P7_PV(2010)02-25(ANN1)).

Neljapäev, 25. veebruar 2010

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA PARLAMENT

Energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektid *I**

P7_TA(2010)0034

Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu määrus, mis käsitleb komisjoni teavitamist Euroopa Ühenduse energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektidest ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 736/96 (KOM(2009)0361 – C7-0125/2009 – 2009/0106(COD))

(2010/C 348 E/06)

(Seadusandlik tavamenetlus – esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut nõukogule (KOM(2009)0361);
 - võttes arvesse nõukogu konsulteerimist Euroopa Parlamendiga (C7-0125/2009);
 - võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule pealkirjaga „Lissaboni lepingu jõustumise mõju käimasolevatele institutsioonidevahelistele otsustamismenetlustele” (KOM(2009)0665);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3 ning artikli 194 lõikeid 1 ja 2;
 - võttes arvesse õiguskomisjoni arvamust esitatud õigusliku aluse kohta;
 - võttes arvesse kodukorra artikleid 55 ja 37;
 - võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportit ja keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni arvamust (A7-0016/2010),
1. võtab vastu alljärgneva esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle teise tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

Neljapäev, 25. veebruar 2010

P7_TC1-COD(2009)0106

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 25. veebruaril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2010, mis käsitleb komisjoni teavitamist Euroopa Liidu energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektidest ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 736/96

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

— võttes arvesse Euroopa *Liidu toimimise lepingut*, eriti selle *artikli 194 lõikeid 1 ja 2*,

—

— võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

— toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit on seadnud endale eesmärgiks ühise *solidaarsusel põhineva* energiapoliitika kehtestamise, mis oleks suunatud liidu energiavarustuse kindlustamisele, üleminekule *väga energiatõhusale majandusele* ja *niisuguse* konkurentsivõimelise energiaturu *toimimisele, mis siseturu raames rajaneb solidaarsusel ja ausal konkurentsil*.
- (2) Hea ülevaade liidu energeetika infrastruktuuri investeeringutest on *Euroopa energiapoliitika arendamise eeldus*. See peaks võimaldama komisjonil teha vajalikke võrdlusi ja anda hinnanguid või *kavandada* asjakohaseid meetmeid usaldusväärsete arv näitajate ja analüüsitulemuste põhjal, ja seda eelkõige seoses energia pakkumise ja nõudluse tasakaaluga tulevikus. *Kõik liidu tasandil kavandatavad või võetavad meetmed peaksid olema neutraalsed ega tohiks häirida turu toimimist*.
- (3) Energiamaastik nii *liidu* sees kui ka väljaspool seda on viimastel aastatel vägagi muutunud, mistõttu *on energeetika infrastruktuuri investeeringud otsustava tähtsusega lahendamist vajav küsimus, pidades silmas liidu energiajulgeoleku tagamist, eeskätt energiatõhusust ja -säästu, võimalike puudu- ja/või ülejääkide tuvastamist energia nõudluse ja pakkumise vahel tulevikus, liidu stabiilse energiavarustuse tagamist, siseturu takistusteta toimimist ning liidus ettevõetud üleminekut väga energiatõhusale majandusele;*
- (4) Uus energeetikakontekst nõuab märkimisväärseid investeeringuid kogu infrastruktuuri, *eriti taastuvenergia ja energiatõhususe valdkondades*, samuti uut tüüpi infrastruktuuri ja turule jõudnud uute tehnoloogiate arendamist. Energeetika valdkonna liberaliseerimine ja siseturu edasine integreerimine suurendab ettevõtjate osa investeerijatena ning samal ajal suunavad uued poliitikanõuded, nagu näiteks kütuseliikide turuosa mõjutavad eesmärgid, liikmesriikide poliitika kujundamist uue ja/või ajakohastatud energeetika infrastruktuuri suunas.
- (5) *Liikmesriigid peaksid seetõttu alati kaaluma energiatarbimise vähendamist kooskõlas energiatõhususe osas võetud ELi eesmärgiga (20 %), mis on kõige kulutõhusam vahend kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisel seatud eesmärkide täitmiseks, ning olemasoleva infrastruktuuri täiustamist ja sellele tuginemist enne uude infrastruktuuri investeerimist. Energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektid peaksid olema igati kooskõlas eesmärgiga suurendada taastuvatest energiaallikatest saadava energia mahtu 2020. aastaks vähemalt 20 %-ni.*
- (6) Tulenevalt uutest *energiapoliitika* eesmärkidest ja turu arengust tuleks suuremat tähelepanu pöörata energeetika infrastruktuuri *esmatähtsatele* investeeringutele liidus, pidades eelkõige silmas *energiajulgeolekuga seotud* probleemide ennetamist, parimate tavade levitamist ja suuremat läbipaistvust liidu *omavahel ühendatud energiasüsteemide* edasise arenguga seoses.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2010. aasta seisukoht.

Neljapäev, 25. veebruar 2010

- (7) Seega peaksid **esmatähtsate investeeringute jaoks vajalike tagatiste võimaldamiseks** komisjoni ja eelkõige **tema** energiaturu vaatluskeskuse käsutuses olema täpsed andmed ja teave **praeguste ja tulevaste** investimisprojektide, sealhulgas **olemasoleva infrastruktuuri osa** kasutusest kõrvaldamisega seotud projektide kohta ELi energiasüsteemi kõige olulisemates osades.
- (8) Andmed ja teave, mis on seotud prognoositavate arengutega tootmises, transpordis ja ladustamisvõimsuses ning projektidega erinevates energeetika valdkonna sektorites, on **liidu tulevaste investeeringute jaoks olulised**. Seega tuleb tagada, et komisjoni **ja eelkõige tema energiaturu vaatluskeskust** teavitataks **investeeringukavade ja -projektidest**, mille puhul töö on juba alanud või on kavandatud algama viie aasta jooksul või mille eesmärk on **kogu** infrastruktuur **või selle osa** kolme aasta jooksul kasutusest kõrvaldada.
-
- (9) Et komisjonil oleks pidevalt ülevaade kogu ELi energiasüsteemi edasisest arengust, on vaja ühtlustatud raamistikku investimisprojekte käsitlevaks aruandluseks, mis põhineks liikmesriikide esitatavatel ajakohastatud ametlikel andmetel ja teabel.
- (10) **Teavet, mille komisjon on saanud käesoleva määruse alusel, võib kasutada selleks, et kontrollida, kas liikmesriigid on järginud teatavaid ELi õigusakte, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta** ⁽¹⁾.
- (11) Selleks peaksid liikmesriigid esitama komisjonile andmed ja teabe nende territooriumil kavandatud või töös olevate **energeetika infrastruktuuri** investimisprojektide kohta, mis on seotud nafta, **gaasi, kivisöe, taastuvenergia ja elektrienergia** ■ tootmise, ladustamise ja transpordiga, **ning suurte projektide kohta, mis on seotud kaugkütte ja -jahutusega ning süsinikdioksiidi kogumise, transpordi ja ladustamisega, sealhulgas ülekandesüsteemidega kolmandate riikidega**. Asjaomased ettevõtjad peaksid olema kohustatud esitama liikmesriigile nimetatud andmed ja teabe, **et võimaldada komisjonil teostada järelevalvet ELi energeetika infrastruktuuri üle. Liikmesriikidel ja komisjonil peaks olema kohustus tagada ettevõtjate esitatud andmete konfidentsiaalsus**.
- (12) Energeetika investimisprojektide ajalist kulgu arvestades peaks aruandluse kaheaastane intervall olema piisav.
- (13) Et vältida ebaproportsionaalset halduskoormust ja viia miinimumini liikmesriikide ja ettevõtjate (eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate) kulud, peaks käesolev määrus võimaldama vabastada liikmesriigid ja ettevõtjad aruandluskohustusest juhul, kui samaväärset **ja võrreldavat** teavet esitatakse komisjonile ELi energeetikavaldkonna õigusaktide kohaselt, mille on vastu võtnud Euroopa Liidu institutsioonid ja mille eesmärk on saavutada eesmärgid seoses ELi konkurentsivõimelise energiaturu, ELi energiasüsteemi jätkusuutlikkuse ja energiaravustuse kindlusega Euroopa Liidus. **Seetõttu tuleks vältida energiaturu liberaliseerimist käsitlevas kolmandas õigusaktide pakendis (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju** ⁽²⁾, **Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/73/EÜ, mis käsitleb maagaasi siseturu ühiseeskirju** ⁽³⁾, **Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 713/2009, millega luuakse Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet** ⁽⁴⁾, **Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 714/2009 võrkudele juurdepääsu tingimuste kohta piiriüleses elektrikaubanduses** ⁽⁵⁾ **ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 715/2009 maagaasi ülekandevõrkudele juurdepääsu tingimuste kohta** ⁽⁶⁾ **täpsustatud aruandlusnõuete dubleerimist. Komisjon peaks selgitama käesoleva erandi kohaldamist, et vähendada reaalselt aruandluse koormust ja täpsustada aruandekohustuse sisu, vormi ja tähtaegu, isikut või organit, kes peavad seda kohustust täitma, ning neid, kes vastutavad aruandlussüsteemi haldamise eest.**

⁽¹⁾ ELT L 140, 5.6.2009, lk 16.

⁽²⁾ ELT L 211, 14.8.2009, lk 55.

⁽³⁾ ELT L 211, 14.8.2009, lk 94.

⁽⁴⁾ ELT L 211, 14.8.2009, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 211, 14.8.2009, lk 15.

⁽⁶⁾ ELT L 211, 14.8.2009, lk 36.

Neljapäev, 25. veebruar 2010

- (14) **Liikmesriigid, nende volitatud asutused või vajaduse korral asutused, kellele on usaldatud ELi energeetikavaldkonna konkreetsete investeerimiskavade koostamine, peaksid tagama komisjonile edastavate andmete ja teabe kvaliteedi, asjakohasuse, täpsuse, selguse, õigeaegsuse ja järjepidevuse, tagades ühtlasi tundlike äriandmete ja -teabe konfidentsiaalsuse.**
- (15) Andmete töötlemiseks ning andmete edastamise lihtsustamiseks ja selle turvalisuse tagamiseks peaksid komisjon ja eelkõige tema energiaturu vaatluskeskus kasutama kõiki asjakohaseid vahendeid ning eriti integreeritud infotehnoloogilisi vahendeid ja menetlusi. **Komisjon peaks tagama, et selliste infotehnoloogiliste vahendite abil tagatakse komisjonile esitatud andmete ja teabe konfidentsiaalsus.**
- (16) Üksikisikute kaitse seoses liikmesriikide poolse isikuandmete töötlemisega on reguleeritud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiviga 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta ⁽¹⁾ ning üksikisikute kaitse seoses komisjonipoolse isikuandmete töötlemisega on reguleeritud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta ⁽²⁾. Käesoleva määrusega neid sätteid ei muudeta.
- (17) **Juurdepääsu keskkonnateabele reguleeritakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1367/2006 (keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Ärhusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes) ⁽³⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiiviga 2003/4/EÜ (keskkonnateabele avaliku juurdepääsu kohta) ⁽⁴⁾. Käesoleva määrusega neid sätteid ei muudeta.**
- (18) Komisjon ja eelkõige **tema** energiaturu vaatluskeskus peaksid korrapäraselt ja valdkonnaüleselt analüüsima ELi energiasüsteemi struktuuri arengut ja perspektiive ning vajaduse korral esitama täpsemaid analüüsiandmeid energiasüsteemi teatavate aspektide kohta. Selline analüüs peaks **täiendama riikide lähenemisviise, arendama piirkondlikku mõõdet ja eelkõige aitama tugevdada energiajulgeolekut, tuvastades energia pikaajalise pakkumis- ja nõudlustasakaalu seisukohalt olulisi infrastruktuuri ja investeringute võimalikke puudujääke ning sellega seotud ohte. Kõnealune analüüs peaks samuti aitama kaasa ELi tasandil peetavale arutelule energeetika infrastruktuuride vajalikkuse üle ning seega tuleks see edastada huvitatud pooltele aruteluks.**
- (19) Väikestel ja keskmise suurusega ettevõtjatel peaks olema võimalik saada kasu käesolevast määrusest tulenevast energeetikaalaseid investeerimisprojekte puudutavast järelevalvest ja aruandlusest, mis läbi kogutud andmed tehakse avalikult kättesaadavaks, ning mis aitab pikemas perspektiivis kaasa uute ja paremini kooskõlastatud investeerimissuundumuste tekkimisele.
- (20) Komisjoni võivad abistada liikmesriikide eksperdid või muud pädevad eksperdid, et kujundada ühine arusaam **infrastruktuuri võimalikest puudujääkidest ja sellega seotud ohtudest ning** suurendada läbipaistvust seoses edasise arenguga, mis on eriti huvipakkuv uutele turule tulijatele.
- (21) Tehnilised meetmed, sealhulgas täiendavad tehnilised mõisted, mis on vajalikud käesoleva määruse rakendamiseks, peaks vastu võtma komisjon.
- (22) Arvestades muudatusi, mis on vajalikud nõukogu määruse (EÜ) nr 736/96 ⁽⁵⁾ kohandamiseks tänapäevaste energiaalaste väljakutsetega ja suurema selguse saavutamiseks, tuleks nimetatud määrus kehtetuks tunnistada ja asendada uue määrusega,

⁽¹⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

⁽²⁾ EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

⁽³⁾ **ELT L 264, 25.9.2006, lk 13.**

⁽⁴⁾ **ELT L 41, 14.2.2003, lk 26.**

⁽⁵⁾ EÜT L 102, 25.4.1996, lk 1.

Neljapäev, 25. veebruar 2010

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse ühtne raamistik, et edastada komisjonile andmeid ja teavet energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektide kohta nafta-, **gaasi-, kivisöe-, taastuvenergia- ja elektrisektorites**, ning **kaugkütte ja -jahutuse ning eespool nimetatud sektorites tekkiva süsinikdioksiidi kogumise ja ladustamisega** seotud suurte investeerimisprojektide kohta.

2. **Käesolevat määrust kohaldatakse ka ELi ettevõtjate suhtes, kes investeerivad kolmandates riikides energeetika infrastruktuuri projektidesse, mis on otseselt seotud ühe või mitme liikmesriigi energiavõrkudega või mõjutavad neid.**

3. Käesolevat määrust kohaldatakse selliste lisas nimetatud investeerimisprojektide tüüpide suhtes, mille puhul **ehitamine** on juba alanud või on kavandatud algama viie aasta jooksul või mille eesmärk on infrastruktuur kolme aasta jooksul kasutusest kõrvaldada.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „infrastruktuur”– mis tahes paigaldised või paigaldiste osad, mis on seotud energia **ja energiaallikate** või süsinikdioksiidi tootmise, transpordi ja ladustamisega;
- 2) „investeerimisprojektid”– projektid, mille eesmärk on:
 - a) ehitada uus infrastruktuur;
 - b) kujundada ümber, ajakohastada, suurendada või vähendada olemasolevat infrastruktuuri;
 - c) kõrvaldada **kogu** olemasolev infrastruktuur **või selle osa** kasutusest;
 - d) **töötada välja uued energia ülekandesüsteemide ühendused Euroopa Liidu ja kolmandate riikide vahel;**
- 3) „kavandatud investeerimisprojektid”– investeerimisprojektid, mille puhul ehitus ei ole alanud ja kapitalikulud ei ole tekkinud või kasutusest kõrvaldamist ei ole toimunud, sealhulgas investeerimisprojektid, mille **esmase loataotluse on asjaomane ametiasutus vastu võtnud, kuid mille** põhitunnused (koht, alltöövõtja, ettevõtja, **teatavad põhilised** tehnilised **ja tegevuslikud** tunnused jne) võidakse veel tervikuna või osaliselt läbi vaadata või lõplikult kinnitada;
- 4) „töös olevad investeerimisprojektid”– investeerimisprojektid, mille puhul ehitus on alanud ja kapitalikulud on tekkinud;
- 5) „kasutusest kõrvaldamine”– faas, milles infrastruktuur kõrvaldatakse lõplikult kasutusest;
- 6) „tootmine”– elektrienergia tootmine ja kütuste, sealhulgas biokütuste töötlemine;
- 7) „transport”– **elektri, gaasi, vedelkütuste** või süsinikdioksiidi ülekandmine võrgu kaudu, eelkõige:
 - a) torujuhtmete kaudu, mis ei ole tootmisetapi torustik ega peamiselt kohalikus jaotussüsteemis kasutatavad juhtmed;

Neljäpäev, 25. veebruar 2010

- b) ühendatud ülikõrgpinge- või kõrgpingesüsteemide kaudu, mis ei ole peamiselt kohalikuks jaotuseks kasutatavad süsteemid;
- c) *kaugkütte ja -jahutustorude kaudu;*
- 8) „ladustamine”– *soojus- ja elektrienergia või nende allikate* alaline või ajutine säilitamine maa peal või maa all või geoloogiliselt *või süsinikdioksiidi säilitamine maa-alustes geoloogilistes formatsioonides;*
- 9) „ladustamiskoht”– *kinniste mahutite süsteem või teatav geoloogiline struktuur, mis moodustab suletud ladustamisala;*
- 10) „ettevõtja”– füüsiline või juriidiline, era- või avalik-õiguslik isik, kes võtab vastu otsuseid investeerimisprojektidega seoses või rakendab neid;
- 11) „energiaallikad”–
- a) primaarenergia allikad (nt nafta, maagaas, kivisüsi *või tuumkütus*) või töödeldud energia allikad (nt elekter);
- b) taastuvenergiaallikad, sealhulgas hüdroelektri-, biomassi-, tuule-, päikese-, loodete- ja maasoojusenergia;
- c) energiatooted, nagu rafineeritud naftatooted ja biokütused;
- 12) „koondandmed”– *koondandmed riigi või piirkondlikul tasandil; kui koondandmete esitamine riigi tasandil tooks kaasa üht ettevõtjat puudutavate tundlike äriandmete avalikustamise, võib koondandmed esitada piirkondlikul tasandil;*
- 13) „konkreetne asutus”– *asutus, millele ELi energiasektorit käsitlevate õigusaktidega on usaldatud kogu ELi hõlmavate mitmeaastaste energeetika infrastruktuuri võrguarendus- ja investeerimiskavade ettevalmistamine ning vastuvõtmine, nagu Euroopa elektri põhivõrguettevõtjate võrgustik vastavalt määruse (EÜ) nr 714/2009 artiklile 4 ning Euroopa maagaasi ülekandesüsteemi haldurite võrgustik vastavalt määruse (EÜ) nr 715/2009 artiklile 4;*
- 14) „kaugküte” või „kaugjahutus”– *soojusenergia jaotamine võrgu kaudu auru, kuuma vee või jahutatud vedelikena keskest tootmisallikast mitmesse hoonesse või kohta, et kasutada seda kütteks või jahutamiseks ruumis või protsessides.*

Artikkel 3

Andmete teatamine

1. Säilitades andmete kogumise ja aruandluse koormuse proportsionaalsena, koostavad liikmesriigid või nende volitatud asutused käesolevas määruses täpsustatud andme- ja teabekogud alates **2011. aasta** algusest ja edaspidi iga kahe aasta tagant.

2011. aastal, mis on aruandluse esimene aasta, ja edaspidi iga kahe aasta tagant edastavad nad komisjonile koondandmed ja asjakohase teabe projektide kohta.

Liikmesriigid või nende volitatud asutused edastavad koondandmed ja asjakohase teabe projektide kohta vastava aruandeaasta 31. juuliks.

Neljapäev, 25. veebruar 2010

2. Komisjon vabastab liikmesriigid või nende volitatud asutused lõikes 1 osutatud kohustusest, kui ELi energeetikavaldkonna õigusaktide kohaselt:

- a) asjaomane liikmesriik või tema volitatud asutus on soovitud andmed või teabe juba esitanud ning viidanud esitamise kuupäevale ja asjaomastele õigusaktidele;
- b) energeetika infrastruktuuri mitmeaastase investeerimiskava koostamine ELi tasandil on usaldatud konkreetsele asutusele, kes kogub ka vastavad andmed ja teabe; sel juhul edastab nimetatud asutus kogu asjakohase teabe ja andmed komisjonile lõikes 1 sätestatud tähtaegadeks.

Artikkel 4

Andmeallikad

1. Asjaomased ettevõtjad edastavad enne aruandeaasta 31. maid artiklis 3 osutatud andmed ja teabe neile liikmesriikidele (või nende volitatud asutustele), kelle territooriumil nad investeerimisprojekte käivitada kavatses. Edastatavad andmed ja teave peavad kajastama olukorda investeerimisprojektidega seoses asjaomase aruandeaasta 31. märtsi seisuga.

Esimest lõiku ei kohaldata ettevõtjate suhtes juhul, kui asjaomane liikmesriik otsustab kasutada artiklis 3 osutatud andmete ja teabe komisjonile esitamise viisi, **tingimusel et esitatud andmed ja teave on võrreldavad ja samaväärsed**.

2. Liikmesriigid **väldivad** dubleerimist **selliste andmete kogumisel, mida kehtivate ELi õigusaktidega juba nõutakse**, ja **hoiavad** ettevõtjatele tekkivad kulud võimalikult madalana.

Artikkel 5

Teatamise sisu

1. Lisas osutatud investeerimisprojektide puhul peab artiklis 3 sätestatud teatamine sisaldama vajaduse korral järgmist:

- a) kavandatud või töös olevate projektide **seadmete võimsus**;
- b) infrastruktuuri koht, nimi, liik ja põhiomadused või kavandatud või töös olevad mahud, **samuti andmed selle kohta, millised neist on alles kavandamise etapis ja millised on juba töös**;
- c) **kuupäev, mil asjaomane asutus võttis vastu esmase loataotluse, ja eeldatav kuupäev, milleks on antud kõik vajalikud ehitusload**;
- d) käikulaskmise eeldatav kuupäev;
- e) kasutatavate energiaallikate liik;
- f) varustuskindluse seisukohalt huvipakkuvad tehnoloogiad, nt energiataseme tagasisuunamine, muule kütusele ülemineku võimalused ja mis tahes muud asjakohased seadmed;
- g) süsinikdioksiidi kogumissüsteemide seadmed või kohandamismehhanismid;
- h) **infrastruktuuri ajutine kasutusest kõrvaldamine või selle tegevuse katkemine rohkem kui kolmeks aastaks**.

Neljäpäev, 25. veebruar 2010

2. Infrastruktuuri mis tahes kavandatava kasutusest kõrvaldamise puhul peab artiklis 3 sätestatud teatamine sisaldama järgmist:

- a) asjaomase infrastruktuuri laad ja võimsus;
- b) kasutusest kõrvaldamise eeldatav kuupäev **ning vajaduse korral ka infrastruktuuri järkjärgulise kasutusest kõrvaldamise vaheetappide kuupäevad;**
- c) **keskkonna taastamise kavandatud meetmete nimekiri, kui konkreetsetes õigusaktis nõutakse sellist taastamist.**

3. Iga artikli 3 kohase teatamise puhul tuleb näidata paigaldatud seadmete **tootmis-, transpordi- ja ladustamisvõimsus, mis on olemas** asjaomase aruandeaasta alguses.

Kui liikmesriikidel on teavet investeerimisprojektide rakendamise hilinemise ja/või takistuste kohta, lisavad nende artikli 3 lõikes 2 osutatud **volitatud asutused** või konkreetne asutus **selle teabe teavitusse.**

Artikkel 6

Andmete kvaliteet ja avalikustamine

1. Liikmesriigid, nende volitatud asutused või vajaduse korral **konkreetsed** asutused, kellele on usaldatud ELi energeetikavaldkonna investeerimiskavade koostamine, tagavad komisjonile edastavate andmete ja teabe kvaliteedi, asjakohasuse, täpsuse, selguse, õigeaegsuse ja järjepidevuse. **Kui teave ei ole piisavalt selge ja ülevaatlik, võib komisjon neilt asutustelt nõuda lisateavet.**

ELi energeetikavaldkonna investeerimiskavasid koostavad **konkreetsed** asutused lisavad edastatavatele andmetele ja teabele liikmesriikide asjakohased märkused kogutud andmete ja teabe kvaliteedi **ning asjakohasuse** kohta.

2. Komisjon **avalikustab** käesoleva määruse kohaselt edastatud **koondandmed** ja **-teabe** ning eelkõige artikli 10 lõikes 3 osutatud analüüsitulemused **tingimusel, et need avaldatakse koondandmete ja -teabena riigi või piirkondlikul tasandil (eelkõige juhul, kui liikmesriigis on ainult üks niisugune ettevõtja)** ja et ettevõtjate kohta üksikasju avalikuks ei tehta **ning neid ei anna ka tuletada.**

Koondandmete ja -teabe avalikustamine ei piira selliste asjakohaste riiklike ja ELi õigusaktide kohaldamist, mis puudutavad avalikkuse juurdepääsu teabele, eelkõige keskkonnateabele, börsil noteeritud äriühinguid puudutavale teabele ja investeerimisprojektide riiklikku rahastamist käsitlevale teabele.

Liikmesriigid, nende volitatud asutused **ja komisjon vastutavad kõik selle eest, et nende valduses olevad** tundlikud äriandmed ja **-teave hoitakse** konfidentsiaalsena.

Artikkel 7

Rakendusmeetmed

Komisjon võtab käesoleva määruse rakendamiseks vastu vajalikud meetmed. **Sellised meetmed hõlmavad** eelkõige kasutatavaid arvutusmeetodeid, tehnilisi mõisteid ning artiklis 3 osutatud andmete ja teabe edastamise vormi, sisu ja teisi üksikasju, **sealhulgas artikli 3 lõikes 2 osutatud erandi kohaldamist, ning eelkõige konkreetseid sätteid, mis käsitlevad teatamise aega ja sisu, ning üksusi, kelle suhtes aruandekohustus kehtib.**

Neljapäev, 25. veebruar 2010

Artikkel 8

Andmetöötlus

1. Komisjon vastutab selliste infotehnoloogiliste ressursside **kavandamise eesmärgil** väljatöötamise, veebi-majutuse, haldamise ja säilitamise eest, mida on vaja käesoleva määruse kohaselt komisjonile esitatavate **energeetika infrastruktuuri käsitlevate** andmete ja teabe vastuvõtmiseks, talletamiseks ja töötlemiseks.

2. **Komisjon kindlustab ka selle, et infotehnoloogilised ressursid, mis on vajalikud lõikes 1 osutatud eesmärkidel, tagavad käesoleva määruse alusel komisjonile edastatud andmete ja teabe konfidentsiaalsuse.**

Artikkel 9

Üksikisikute kaitse andmete töötlemisel

Käesolev määrus ei piira liidu õigusaktide kohaldamist ning eeskätt ei mõjuta liikmesriikide kohustusi seoses direktiivis 95/46/EÜ sätestatud isikuandmete töötlemisega ning ELi institutsioonide ja organite kohustusi seoses määruse (EÜ) nr 45/2001 kohase isikuandmete töötlemisega oma ülesannete täitmise käigus.

Artikkel 10

Järelevalve ja aruandlus

1. Võttes aluseks edastatud andmed ja teabe ning vajaduse korral mis tahes muud andmeallikad, sealhulgas komisjoni poolt ostetud andmed, analüüsib komisjon valdkonnaüleselt vähemalt kord kahe aasta jooksul ELi energiasüsteemi struktuuri arengut ja perspektiive, keskendudes eelkõige:

- a) võimalike puudujääkide **ja/või ülejäägi** tuvastamisele energia nõudluse ja pakkumise vahel tulevikus, **pöörates eritähelpanu võimalikele tootmis- ja edastusinfrastruktuuris esilekerkivatele puudustele ja vigadele, eriti nendele, mille on põhjustanud infrastruktuuri vananemine;**
- b) **investeeringuprojektide edenemise jälgimisele alates nende esitamise kuupäevast kuni tegeliku rakendamiseni, jälgides eelkõige taastuvate energiaallikate arengut, ja parimate tavade levitamisele tuvatatud takistuste kõrvaldamiseks;**
- c) läbipaistvuse suurendamisele turuosaliste **ja võimalike turule sisenejate** jaoks;
- d) **selliste ELi investeeringuprojektide jälgimisele kolmandates riikides, mis mõjutavad ELi energiaturgu ja - julgeolekut;**
- e) **niisuguste riskide tuvastamisele, mis on seotud ülemäärase sõltuvusega ühest energeetika infrastruktuurist, ning niisuguste riskide tuvastamisele, mis on seotud ühendustega kolmandate riikidega;**
- f) **investeeringuvajaduste tuvastamisele, et parandada energia siseturu toimimist (nt energiavoo tagasisuunamine ja võrkudevaheline ühendus).**

Kõnealuste andmete ja teabe põhjal võib samuti komisjon analüüsida mis tahes eriküsimust, kui seda peetakse vajalikuks ja asjakohaseks.

2. Lõikes 1 osutatud analüüside ettevalmistamisel **kooskõlastab komisjon oma tegevust ELi energeetikavaldkonna investimiskavade eest vastutavate konkreetsete asutustega ja teda** võivad **abistada** liikmesriikide eksperdid ja/või mis tahes muud eksperdid, **rühmad ning ühendused**, kes on asjaomases valdkonnas pädevad.

Neljapäev, 25. veebruar 2010

3. Komisjon **arutab** analüüsitulemusi ■ huvitatud pooltega. Komisjon edastab analüüsitulemused Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning avalikustab need.

4. Komisjon võtab erinevate järelevalvega seotud väljaannete ühtsuse tagamiseks nõuetekohaselt arvesse energeetika infrastruktuuri valdkonna mitmeaastaseid investeerimiskavasid, mis on koostatud konkreetsete asutuste poolt.

Artikkel 11

Läbivaatamine

1. Viis aastat pärast käesoleva määruse jõustumist vaatab komisjon selle rakendamise läbi.
2. **Andmete kvaliteedi parandamiseks uurib komisjon, kui see on asjakohane, lõikes 1 osutatud läbivaatamise raames lisas esitatud alammäärasid ja võib nõuda liikmesriikidelt kavandatud või töös oleva infrastruktuuri või võimsuste põhiomaduste täpsustamist.**

Artikkel 12

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 736/96 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 13

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõigis liikmesriikides.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

LISA

INVESTEERIMISPROJEKTID

1. NAFTA

1.1. Tootmine

— **tootmisseedmed, mille võimsus on vähemalt 20 000 barrelit päevas.**

1.2. Töötlemine

- destilleerimisseadmed võimsusega mitte alla 1 miljoni tonni aastas;
- destilleerimisvõimsuse suurendamine üle 1 miljoni tonnini aastas;
- reformimis-/krakkimistehased võimsusega vähemalt 500 tonni päevas;

Neljapäev, 25. veebruar 2010

- masuudi, gaasiõli, lähteaine ja muude naftatoodete väävlitustamistehased.

Siia ei kuulu keemiatehased, kus ei toodeta kütuseõli või mootoriõlisisid või toodetakse neid vaid kõrvalsaadusena.

1.3. Transport

- toornafta torujuhtmed võimsusega mitte alla 3 miljoni tonni aastas ning üle 30 km pikkuste torujuhtmete laiendamine või pikendamine;
- naftatoodete torujuhtmed võimsusega mitte alla 1,5 miljoni tonni aastas ning üle 30 km pikkuste torujuhtmete laiendamine või pikendamine;
- torujuhtmed, mis kujutavad endast olulisi lüüsid riiklikes või rahvusvahelistes seotud võrkudes, ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 171 kohastes suunistes nimetatud ühist huvi pakkuvad torujuhtmed ja projektid.

Siia ei kuulu sõjalistel eesmärkidel kasutatavad torujuhtmed ja punktis 1.2 nimetatud tehaseid varustavad torujuhtmed.

1.4. Ladustamine

- toornafta ja naftatoodete hoidlad (võimsusega 150 miljonit m³ või rohkem või mahutite puhul mitte alla 100 000 m³).

Siia ei kuulu sõjalistel eesmärkidel kasutatavad mahutid ja punktis 1.2 nimetatud tehaseid varustavad mahutid.

2. GAAS**2.1. Tootmine**

- **tootmiseseadmed, mille võimsus on vähemalt 0,1 miljonit kuupmeetrit päevas.**

2.2. Transport

- torujuhtmed gaasi, sealhulgas maagaasi ja biogaasi transpordiks;
- **torujuhtmed, mis kujutavad endast olulisi lüüsid riiklikes või rahvusvahelistes seotud võrkudes, ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 171 kohastes suunistes nimetatud ühist huvi pakkuvad torujuhtmed ja projektid, samuti projektid, millele osutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määruse (EÜ) nr 663/2009 (millega luuakse abikava majanduse elavdamiseks ühenduse finantsabi andmisega energeetikaprojektidele) ⁽¹⁾ lisas.**

2.3. Veeldatud maagaas

- terminalid veeldatud maagaasi importimiseks **ja eksportimiseks;**
- **seadmed taasgaasistamiseks, hoiustamiseks ja veeldamiseks.**

2.4. Ladustamine

- punktis 2.2 osutatud torujuhtmetega ühendatud hoidlad;
- **infotehnoloogia tark- ja riistvara, millega teostatakse gaasivarude järelevalvet reaajas ning saadetakse aruanded ELi pädevatele asutustele.**

Siia ei kuulu sõjalistel eesmärkidel kasutatavad gaasijuhtmed, terminalid ja hoidlad ning energiat mittetootvaid või seda vaid kõrvalsaadusena tootvaid keemiatehaseid teenindavad gaasijuhtmed, terminalid ja hoidlad.

⁽¹⁾ ELT L 200, 31.7.2009, lk 31

Neljapäev, 25. veebruar 2010

3. KIVISÜSI, PRUUNSÜSI JA PÕLEVKIVI

3.1. Tootmine

- *uued või laiendatud avakaevandused aastase tootmismahuga mitte vähem kui miljon tonni;*
- *uued või laiendatud sügavad kaevandused aastase tootmismahuga mitte vähem kui miljon tonni.*

4. ELEKTRIENERGIA

4.1. Tootmine

- soojus- ja tuumaenergiajaamad (generaatorid ühikuvõimsusega 100 MW või rohkem);
- hüdroelektrijaamad (jõujaamad võimsusega 30 MW või rohkem);
- tuulepargid (avamere tuulepargid võimsusega 20 MW või rohkem ja maismaa tuulepargid võimsusega **5 MW** või rohkem);
- päikese- ja maasoojusenergiajaamad (generaatorid ühikuvõimsusega 10 MW või rohkem) ning fotogalvaanilised energiajaamad (võimsusega **5 MW** või rohkem);
- biomassist/vedelatest biokütustest/jäätmetest energiat tootvad jaamad (generaatorid ühikuvõimsusega **5 MW** või rohkem);
- elektri- ja soojusenergia koostootmisjaamad (seadmed elektrivõimsusega 10 MW või rohkem);
- *taastuvatest allikatest energiat tootvad detsentraliseeritud jaamad, mis on ühendatud elektrivõrku või saavad kasu teatud ettevõtja sõlmitud ostulepingust ning mille koguvõimsus on suurem kui 10 MW.*

4.2. Transport

- õhuliinid, kui need on projekteeritud pingele **100 kV** või rohkem;
- maa- või merealused ülekanaliinid, kui need on projekteeritud pingele 100 kV või rohkem;
- Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 171 kohastes suunistes nimetatud ühist huvi pakkuvad projektid ning määruse (EÜ) nr 663/2009 lisas osutatud projektid;
- **300 mm või suurema läbimõõduga kaugküttevõrgud.**

4.3. Hoidlad

- *elektrienergia hoidlad.*

5. BOKÜTUS

5.1. Tootmine

- biokütuste tehas (rafineerimistehas võimsusega 50 000 tonni aastas või rohkem).

6. SÜSINIHKDIOKSIID

6.1. Transport

- punktides 1.2 ja 4.1 osutatud tehastega seotud CO₂ torujuhtmed.

6.2. Ladustamine

Käesolevat punkti kohaldatakse ka määruses (EÜ) nr 663/2009 sätestatud süsinikdioksiidi geoloogilist säilitamist käsitlevate projektide suhtes.

- hoidlad (säilitamiskoht või -kompleks võimsusega 100 kt või rohkem).

Siia ei kuulu uurimistöök või tehnoarenduseks mõeldud hoidlad.

Neljapäev, 25. veebruar 2010

Euroopa Parlamendi 2010. aasta eelarvestuse muutmine

P7_TA(2010)0038

Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2010. aasta resolutsioon paranduseelarve 1/2010 tulude ja kulude eelarvestuse kohta (I jagu, Euroopa Parlament) (2010/2014(BUD))

(2010/C 348 E/07)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut ja eriti selle artiklit 314;
 - võttes arvesse nõukogu 7. juuni 2007. aasta otsust 2007/436/EÜ, Euratom Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust ⁽²⁾;
 - võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽³⁾, eriti selle I osas sätestatud ja I lisas esitatud mitmeaastast finantsraamistikku;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarvet;
 - võttes arvesse peasekretäri aruannet juhatusle Euroopa Parlamendi 2010. aasta esialgse eelarvestuse projekti koostamise kohta;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 23 lõike 6 ja artikli 79 lõike 1 kohaselt juhatuses 14. detsembril 2009 koostatud paranduseelarve esialgse eelarvestuse projekti;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 79 lõike 2 kohaselt eelarvekomisjonis 27. jaanuaril 2009 koostatud eelarvestuse projekti;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 79;
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0017/2010),
- A. arvestades, et 2010. aasta eelarvemenetluse käigus lepitati kokku, et konkreetselt Lissaboni lepingu (millega muudetakse Euroopa Liidu lepingut ja Euroopa Ühenduse asutamislepingut) jõustumisega seotud kuludega tegeldakse vajadusel olemasolevate eelarveõiguslike instrumentide, näiteks paranduseelarve raames pärast 2010. aasta eelarve vastuvõtmist;
- B. arvestades, et seejuures rõhutati, et sellisel juhul tuleks võimalikult põhjalikult uurida võimalusi olemasolevate vahendite ümberpaigutamiseks, enne kui esitatakse taotlus täiendavate rahaliste vahendite saamiseks;
- C. arvestades, et eriti rõhutati seda, et algselt Euroopa Parlamendi eelarve mahuks kinnitatud 19,87 % mitmeaastase finantsraamistiku rubriigi 5 (haldus) lubatud kuludest ei hõlma Lissaboni lepingust tulevaid võimalikke kohandusi, eriti õigusloome valdkonnas;
- D. arvestades, et samas tunnistati, et piiratud kasutatava varu tõttu on lisanõuete täitmiseks vaja täiendavalt kokku hoida ja teha ümberpaigutusi,

⁽¹⁾ ELT L 163, 23.6.2007, lk 17.

⁽²⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

⁽³⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

Neljapäev, 25. veebruar 2010

1. tervitab juhatuse ettepanekut Euroopa Parlamendi eelarvet käsitleva (liidu üldeelarve I jagu) 2010. aasta paranduseelarve kohta ja tuletab meelde, et see on täielikult kooskõlas kokkuleppega, et kõiki Lissaboni lepingu jõustumisest tulenevaid täiendavaid vajadusi käsitletakse eraldi olemasolevate eelarveõiguslike instrumentide raames;
2. rõhutab, et kõrgetasemeline õigusloome on Euroopa Parlamendi prioriteet ja parlamendiliikmetele, komisjonidele ja fraktsioonidele tuleb anda vajalikud vahendid selle eesmärgi saavutamiseks; nõustub juhatuse ettepaneku üldise suunitluse ja sellega, milliste tegevuste tugevdamisele soovitakse keskenduda; on ühtlasi seisukohal, et ettepaneku üldine ulatus on esitatud põhjendusi ja esseeisvaid uusi ülesandeid arvestades põhjendatud;
3. nõuab sekretariaaditoetuste kasutamise hindamist seoses käesolevate ja Lissaboni lepinguga seotud muude võimalike ettepanekute mitmeaastase finantsmõjuga;
4. märgib, et eelarve üldine suurus peaks juhatuse ettepaneku kohaselt olema 1 620 760 399 eurot, moodustades 20,04 % rubriigi 5 algsest mahust; märgib, et ülalnimetatud tausta ning eelarve kogumahtu arvestades ületati juhatuse ettepanekus parlamendi enda kehtestatud pikaajalist 20 % piiri 0,04 protsendipunkti võrra ehk 3,2 miljoni euro võrra;
5. on seisukohal, et Euroopa Parlamendi eelarve peaks ka edaspidi põhinema mitmeaastase finantsraamistiku esialgsel mitmeaastasel programmil, et tagada parlamendi huvide kaitse koos eelarvedistsipliini säilitamisega;
6. on seisukohal, et rubriigi 5 praegune 20 % piir on varasema olukorraga võrreldes piiravam, sest sellest tuleb katta ka sellised kulud, mida 1988. aastal Euroopa Parlamendi vastu võetud deklaratsioonis ei olnud ette nähtud; tuletab meelde, et alates 2006. aastast tuleb parlamendi eelarvest katta ka sellised kulud, mis on seotud parlamendiliikmete põhimääruse (mis vähendab liikmesriikide kulusid) ja assistentide põhimäärusega ning Lissaboni lepingust tuleneva parlamendi uue rolliga, samuti üldiste vajaduste katmiseks, sh seoses laienemisega vajaliku laiahaardelisema kinnisvarapoliitikaga;
7. on seisukohal, et 2006. aastal kokkulepitud ja 2007. aastal jõustunud esialgse mitmeaastase finantsraamistiku kohaselt peaksid Euroopa Parlamendi kulud jääma tavapärase soovitusliku 20 % raamesse;
8. on seisukohal, et rohkem kui 1 600 000 000 euro suurust kogumahtu arvestades peaks olema võimalik hoida kulud 20 % piires (st saavutada 19,99 %), täites seejuures täielikult juhatuse ettepanekus esitatud täiendavaid vajadusi; märgib, et see tähendaks eelarve kogumahu vähendamist 4 miljoni euro võrra;
9. otsustab teha selle kohanduse juhatuse ettepanekus sisaldavaid elemente puudutamata, vähendades hoonete reservi 15 miljonilt eurolt 11 miljoni euroni; märgib, et see vähendab eelarve kogumahtu 1 616 760 399 euroni, mis moodustab 19,99 % protsenti rubriigi 5 mahust; rõhutab, et kinnisvarapoliitikat tuleb pikaajaliselt planeerida;
10. rõhutab, et tulevaste aastate eelarvete jätkusuutlikkuse tagamiseks tuleks võtta meetmeid; kinnitab veel kord, kui tähtis on kasutada nullpõhist eelarvestust, millega tagatakse rangus ja läbipaistvus; nõuab, et võimalikult kiiresti esitataks selge teave Euroopa Parlamendi eelarves sisalduvate püsikulude kogusumma koha, nagu on osutatud Euroopa Parlamendi 22. oktoobri 2009. aasta resolutsioonis Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarve projekti kohta ⁽¹⁾;
11. kiidab paranduseelarve nr 1/2010 eelarvestuse heaks;
12. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon ja eelarvestus nõukogule ja komisjonile.

(1) Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2009)0052.

Menetluste selgitus

- * Nõuandemenetlus
- **I Koostöömenetlus, esimene lugemine
- **II Koostöömenetlus, teine lugemine
- *** Nõusolekumenetlus
- ***I Kaasotsustamismenetlus, esimene lugemine
- ***II Kaasotsustamismenetlus, teine lugemine
- ***III Kaasotsustamismenetlus, kolmas lugemine

(Menetlus põhineb Euroopa Komisjoni esitatud õiguslikul alusel.)

Poliitilised muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga █.

Teenistuste tehnilised parandused ja kohandused: uus või muudetud tekst on märgistatud tavalises kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga ||.

Tellimishinnad aastal 2010 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + CD-ROMil aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt CD-ROMil	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) CD-ROMil, kaks väljaannet nädalas	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel CD-ROMil.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

CD-ROM asendatakse 2010. aasta jooksul DVDga.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

